

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1993-1994

HANDELINGEN

1-2

VERGADERINGEN VAN OKTOBER 1993

ACTUELE VRAGEN

BENOEMING VAN HET BUREAU

DECREET HOUDENDE MAATREGELEN TOT KWALITEITSVERBETERING VAN
DE DIENSTVERLENING DOOR HUWELIJKS- EN RELATIEBEMIDDELAARS

GESCHIL TUSSEN BUSCONSTRUCTEUR VAN HOOL EN DE OPENBARE
WAALSE VERVOERMAATSCHAPPIJ

INTERPELLATIES

MESTACTIEPLAN

OPENING VAN DE GEWONE ZITTING 1993-1994

TOESPRAAK VAN DE VOORZITTER

WIJZIGING VAN HET DECREET VAN 19 JUNI 1978 BETREFFENDE
HET NEDERLANDSTALIGE OPENBARE BIBLIOTHEEKWERK

Inhoud

Nr. 1 Dinsdag 19 oktober 1993 Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1

Opening van de gewone zitting 1993-1994, blz. 1

Boodschappen, blz. 1

Begrotingen

Indiening en verwijzing, blz. 1

Begrotingsstukken

Indiening en verwijzing, blz. 1

Ontwerpen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 2

Voorstellen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 2

Voorstel van resolutie

Indiening en verwijzing, blz. 2

Boek van het Rekenhof

Indiening en verwijzing, blz. 2

Adviezen van de Raad van State

Indiening en verwijzing, blz. 2

Verslagen

Indiening, blz. 2

Besluit van de Vlaamse regering

Indiening en verwijzing, blz. 3

Beslissing van de Vlaamse regering

Indiening, blz. 3

Mededeling van de Vlaamse regering

Indiening, blz. 3

Arresten van het Arbitragehof

Indiening, blz. 3

Kennisgeving van het Arbitragehof

Indiening, blz. 3

Schriftelijke vragen (Regl. art. 76)

Indiening, blz. 3

Samenstelling van een commissie

Wijziging onder de vaste en plaatsvervangende leden, blz. 3

Benoeming van het bureau

, blz. 4

Toespraak van de voorzitter

, blz. 5

Mededeling van de voorzitter

Vervolg ten laste van een lid, blz. 7

Regeling van de werkzaamheden

, blz. 7

Ontwerp van decreet houdende wijziging van het decreet van 19 juni 1978 betreffende het Nederlandstalige openbare bibliotheekwerk

– 346 (1992-1993) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 8

Sprekers : de heer L. Goutry, verslaggever, de heer H. Olaerts, minister H. Weckx

Artikelsgewijze bespreking, blz. 9

Voorstel van decreet van de heer J. Ansoms C.S. houdende maatregelen tot kwaliteitsverbetering van de dienstverlening door huwelijks- en relatiebemiddelaars – 221 (BZ 1992) – Nrs. 1 tot 6

Algemene bespreking, blz. 10

Sprekers : de heren M. Maertens, J. Ansoms, G. Anthuenis, G. Swennen, H. Coveliers, minister H. Weckx

Artikelsgewijze bespreking, blz. 15

Sprekers : de heren J. Ansoms, A. Denys, R. Landuyt

Interpellaties (Regl. art. 78)

Interpellatie van de heer G. Annemans tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het tussen de busconstructeur Van Hool en de openbare Waalse vervoermaatschappij gerezen geschil

Interpellatie van de heer A. Denys tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het tussen de busconstructeur Van Hool en de openbare Waalse vervoermaatschappij gerezen geschil, blz. 17

Sprekers : de heren G. Annemans, A. Denys, H. Olaerts, minister-president L. Van den Brande

Met redenen omklede motie, blz. 22

Regeling van de werkzaamheden

, blz. 22

Nr. 2 Dinsdag 19 oktober 1993 Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 23

Mededeling van de voorzitter

Vervolg ten laste van een lid, blz. 23

Mededeling van de voorzitter

, blz. 24

Actuele vragen (Regl. art. 77)

Actuele vraag van de heer P. Dewael tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de nieuwe samenstelling van de raad van bestuur van de n.v. KS, blz. 24

Actuele vraag van de heer P. Van Grembergen tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse rege-

ring, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de mogelijke oprichting van een Vlaams-Nederlands Huis in Brussel

Actuele vraag van de heer H. Suykerbuyk tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de mogelijke oprichting van een Vlaams-Nederlands Huis in Brussel, blz. 25

Actuele vraag van de heer E. Van Varenbergh tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de operationalisering van het spoedprogramma van Vlabinvest, blz. 26

Actuele vraag van de heer J. Leclercq tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de erkenning van een coördinator door het VIZO, blz. 27

Actuele vraag van de heer W. Verreycken tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de betrokkenheid van de Vlaamse instellingen bij de besprekingen van het sociaal pact, blz. 27

Actuele vraag van de heer W. De Vlieghe tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de mogelijke implantatie van een verbrandingsoven op een vrijgekomen legerkazerne, blz. 29

Actuele vraag van de heer M. Verwilghen tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de herziening van het contract Vlaams Gewest - Aquafin, blz. 30

Actuele vraag van de heer L. Martens tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de toepassing van de decreten van 23 juni 1993 inzake ruimtelijke ordening door de administratie, blz. 30

Actuele vraag van de heer E. Beysen tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de insleuving van de A 12, blz. 31

Actuele vraag van de heer J. Valkeniers tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over het optreden van een Nederlandse in het VTIM-programma Luc van 3 oktober 1993, blz. 32

Actuele vraag van de heer H. Van Dieren tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangele-

genheden, over de houding van de Vlaamse regering ten aanzien van de GATT-onderhandelingen inzake film en televisie, blz. 33

Actuele vraag van de heer F. Dewinter tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de tewerkstelling van niet EG-ambtenaren in de Vlaamse Opera, blz. 34

Actuele vraag van de heer J. Vande Lanotte tot de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, over de elektrificatie van de lijn 73, blz. 35

Interpellaties (Regl. art. 78)

Interpellatie van mevrouw V. Dua tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over het mestactieplan

Interpellatie van de heer J. Van Looy tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het landbouwbeleid van de Vlaamse regering na de goedkeuring van het Sint-Michielsakkoord en de uitvoering van het mestactieplan

Interpellatie van de heer A. Denys tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over het mestactieplan, blz. 36

Sprekers : mevrouw V. Dua, de heren H. De Croo, J. Van Looy, A. Denys, J. Timmermans, F. Wymeersch, M. Capoen, minister-president L. Van den Brande, minister N. De Batselier

Met redenen omklede motie, blz. 50

Benaming van een commissie, blz. 50

Ontwerp van decreet houdende wijziging van het decreet van 19 juni 1978 betreffende het Nederlandstalige openbare bibliotheekwerk

— 346 (1992-1993) — Nrs. 1 en 2
Hoofdelijke stemming, blz. 50

Voorstel van decreet van de heer J. Ansoms c.s. houdende maatregelen tot kwaliteitsverbetering van de dienstverlening door huwelijks- en relatiebemiddelaars

— 221 (BZ 1992) — Nrs. 1 tot 7

Aangehouden stemmen, blz. 51

Sprekers: de heren J. Ansoms, H. Co-

veliers
Hoofdelijke stemming, blz. 53

Regeling van de werkzaamheden, blz. 54

le vergadering

Dinsdag 19 oktober 1993
Morgenvergadering

VOORZITTER : de heer J. Ulburghs, oudste lid in jaren

- *De heren K. Van Overmeire en J. Van Hauthem, jongste leden, nemen als tijdelijk secretaris plaats aan het bureau.*

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*

- *De vergadering wordt geopend om 10.08 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

J. Buchmann, G. Cardoen, E. Flament, A. Gijsbrechts-Horckmans, W. Goossens, W. Seeuws : gezondheidsredenen ;

G. Geens, R. Swinnen : buitenslands ;

L. Appeltans, A. Arts, P. Berben, R. Bosman, W. Claes, J. Eeman, J. Leduc, R. Raes, R. Wierinckx, F. Willockx : ambtsverplichtingen.

OPENING VAN DE GEWONE ZITTING 1993-1994

De voorzitter : De Vlaamse Raad

komt heden van rechtswege bijeen krachtens artikel 32, § 1, le lid van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

Ik verklaar de gewone zitting 1993-1994 geopend.

BOODSCHAPPEN

De voorzitter : Bij brief van 12 oktober 1993 deelt de voorzitter van de Senaat mee dat de Senaat zich ter vergadering van die dag heeft geconstitueerd.

Bij brief van 12 oktober 1993 deelt de voorzitter van de Kamer van Volksvertegenwoordigers mee dat de Kamer zich ter vergadering van die dag heeft geconstitueerd.

BEGROTINGEN

Indieuing en verwijzing

De voorzitter : De volgende ontwerpen van decreet werden ingediend :

- Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de middenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993
 - 18-A (1992-1993) - Nr. 1.
- Verwezen naar de commissie voor Financiën en Begroting.

- Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993

- 19-C (1992-1993) - Nr. 1.

Verwezen naar de commissie voor Financiën en Begroting.

- Ontwerp van decreet houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994

- 14 (1992-1993) - Nr. 1.

Verwezen naar de commissie voor Financiën en Begroting.

- Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994

- 15 (1992-1993) - Nr. 1 + Bijlagen 1 tot XXIV.

Verwezen naar de commissie voor Financiën en Begroting.

BEGROTINGSSTUKKEN

Indieuing en verwijzing

De voorzitter : De volgende begrotingsstukken werden ingediend :

- Aangepaste administratieve begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993
 - 20-B (1992-1993) - Nr. 1.
- Verwezen naar de commissie voor Financiën en Begroting.

Voorzitter

- Toelichtingen bij de middelen- en de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
- 13-A (1992-1993) - Nr. 1.
Verwezen naar de commissie voor Financiën en Begroting.
- Administratieve begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
- 16 (1992-1993) - Nr. 1.
Verwezen naar de commissie voor Financiën en Begroting.
- Verslag van het Rekenhof over het onderzoek van de ontwerpen van decreet houdende tweede aanpassing van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993 en houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
- 17 (1992-1993) - Nr. 1
- 21-A (1992-1993) - Nr. 1.
Verwezen naar de commissie voor Financiën en Begroting.

ONTWERPEN VAN DECREET

Indiening en verwijzing

De voorzitter : De volgende ontwerpen van decreet werden ingediend :

- Ontwerp van decreet houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van 30 april 1993 tussen het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de bestemming van de milieutaks en de coördinatie van het gewestelijk beleid ter zake en wijziging van het decreet van 23 januari 1991 tot oprichting van het Fonds voor Preventie en Sanering inzake Leefmilieu en Natuur als gewestdienst met afzonderlijk beheer
- 405 (1992-1993) - Nr. 1.
Verwezen naar de commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud.

- Ontwerp van decreet betreffende het onderwijs-V
- 408 (1992-1993) - Nr. 1.
Verwezen naar de commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid.

VOORSTELLEN VAN DECREET

Indiening en verwijzing

De voorzitter : De volgende voorstellen van decreet werden ingediend :

- Voorstel van decreet van de heer E. Van Vaerenbergh houdende wijziging van artikel 13 van de wet van 22 december 1986 betreffende de intercommunales
- 406 (1992-1993) - Nr. 1.
Verwezen naar de commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden en Ambtenarenzaken.
- Voorstel van decreet van de heer E. Van Vaerenbergh houdende wijziging van artikel 24 van de wet van 22 december 1986 betreffende de intercommunales
- 407 (1992-1993) - Nr. 1.
Verwezen naar de commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden en Ambtenarenzaken.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

Indiening en verwijzing

De voorzitter : Het volgende voorstel van resolutie werd ingediend :

- Voorstel van resolutie van de heer J. Ulburghs c.s. betreffende aanbevelingen met betrekking tot de verdere opvolging van de commissie van onderzoek naar de besteding van de KS-gelden
- 404 (1992-1993) - Nr. 1.
Verwezen naar de commissie voor Economie, Energie en Werkgelegenheid.

BOEKVANHETREKENHOF

Indiening en verwijzing

De voorzitter : Het volgende boek van het Rekenhof werd ingediend :

- 150ste boek van het Rekenhof. Vijfde boek met opmerkingen en informatie voorgelegd aan de Vlaamse Raad
- 11 (1993-1994) - Nr. 1.
Verwezen naar de commissie voor Financiën en Begroting.

ADVIEZEN VAN DE RAAD VAN STATE

Indiening en verwijzing

De voorzitter : De volgende adviezen van de Raad van State werden ingediend :

- Advies van de Raad van State over het voorstel van decreet van de heren P. Dewael en D. Van Mechelen c.s. houdende de oprichting van een geschillenraad voor radio en televisie in de Vlaamse Gemeenschap
- 331 (1992-1993) - Nr. 2.
Verwezen naar de commissie voor de Media.
- Advies van de Raad van State over het voorstel van decreet van de heer S. De Clerck houdende regeling van de erkenning en van de vergunning van de kabelnetten en -diensten en houdende oprichting van een Kabelinstituut en een Kabelproductiefonds
- 348 (1992-1993) - Nr. 2.
Verwezen naar de commissie voor de Media.

VERSLAGEN

Indiening

De voorzitter : De volgende verslagen werden ingediend :

Voorzitter

- door de heer L. Goutry namens de commissie voor Cultuur over het ontwerp van decreet houdende wijziging van het decreet van 19 juni 1978 betreffende het Nederlandstalige openbare bibliotheekwerk
- 346 (1992-1993) - Nr. 2.
- door de heer G. Vanleenhove namens de commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid over het ontwerp van decreet betreffende de inspectie en de begeleiding van de levensbeschouwelijke vakken
- 402 (1992-1993) - Nr. 3.

BESLUIT VAN DE VLAAMSE REGERING

Indiening en verwijzing

De voorzitter : Het volgende besluit van de Vlaamse regering werd ingediend :

- Besluit van de Vlaamse regering van 30 september 1993 houdende gedeeltelijke verdeling van het provisioneel krediet ingeschreven onder basisallocatie 01 .Ol, programma 24.70.

BESLISSING VAN DE VLAAMSE REGERING

Indiening

De voorzitter : De volgende beslissing van de Vlaamse regering werd ingediend :

- Beslissing van de Vlaamse regering van 30 september 1993 over de prioriteiten en de toekomst van de GIMV.
Deze beslissing ligt ter inzage op het secretariaat van de Raad, afdeling plenaire vergadering.

MEDEDELING VAN DE VLAAMSE REGERING

Indiening

De voorzitter : De volgende mededeling van de Vlaamse regering werd ingediend :

- Mededeling van de Vlaamse regering van 5 oktober 1993 van de richtnota 1993-1994 van de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappijen.
Deze richtnota ligt ter inzage op het secretariaat van de Raad, afdeling plenaire vergadering.

ARRESTEN VAN HET ARBITRAGEHOF

Indiening

De voorzitter : De volgende arresten van het Arbitragehof liggen ter inzage bij het secretariaat van de Raad, afdeling plenaire vergadering :

- Arrest nr. 68/93 van 29 september 1993 (rolnummers 585, 590 en 591) ;
- Arrest nr. 69/93 van 29 september 1993 (rolnummers 466 en 467) ;
- Arrest nr. 70/93 van 7 oktober 1993 (rolnummer 440) ;
- Arrest nr. 71/93 van 7 oktober 1993 (rolnummer 454) ;
- Arrest nr. 72/93 van 7 oktober 1993 (rolnummer 476).

KENNISGEVING VAN HET ARBITRAGEHOF

Indiening

De voorzitter : De volgende kennisgeving van het Arbitragehof betreffende een prejudiciële vraag ligt ter inzage bij het secretariaat van de Raad, afdeling plenaire vergadering :

- Rolnummer 599.

SCHRIFTELIJKE VRAGEN (Regl. art. 76)

Indiening

De voorzitter : Schriftelijke vragen werden ingediend door :

- mevrouw M. Aelvoet, de heren L. Appeltans, L. Barbé, E. Beynen, M. Bourgois, H. Brouns, X. Buisseret, M. Capoen, J. Caubergs, mevrouw S. Creyf, de heren J. De Meyer, J. De Mol, A. Denys, J. De Roo, M. Didden, J. Gabriels, F. Ghesquière, L. Goutry, P. Hostekint, M. Maertens, mevrouw L. Maximus, mevrouw L. Nelis-Van Liedekerke, de heren H. Olaerts, D. Ramoudt, A. Schellens, L. Standaert, H. Suykerbuyk, P. Tant, J. Vande Lanotte, B. Vandendriessche, F. Van den Eynde, H. Van Dienderen, P. Van Grembergen, G. Vanleenhove, L. Van Nieuwenhuysen, M. Van Peel, E. Van Vaerenbergh, F. Vergote, mevrouw M. Vogels.

SAMENSTELLING VAN EEN COMMISSIE

Wijziging onder de vaste en de plaatsvervangende leden

De voorzitter : Dames en heren,

voor de CVP-fractie zijn :

in de commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid de heer Van Peel als vast lid vervangen door de heer Luc Martens en de heer Luc Martens als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Van Peel.

BENOEMING VAN HET BUREAU

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de benoeming van het bureau van de Vlaamse Raad.

Het ligt voor de hand dat de fractievoorzitters, in die hoedanigheid gelijkgesteld met de ondervoorzitters van de Raad, bij deze benoeming niet betrokken zijn.

Het scheidend bureau was als volgt samengesteld :

voorzitter : de heer Vanvelthoven ;
eerste ondervoorzitter : de heer Olivier ;
tweede ondervoorzitter : mevrouw Neyts-Uyttebroeck ;
derde ondervoorzitter : de heer Suykerbuyk ;
vierde ondervoorzitter : de heer Pinoie ;
secretarissen : de heer Moors, de heer Beysen, de heer Van Nieuwenhuysen

Vraagt iemand het woord omtrent de benoeming van het bureau ?

De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer P. Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, u heeft zopas het uittreidend bureau voorgesteld. Ik stel voor om dit uittreidend bureau te aanvaarden als het bureau voor de nieuwe zitting.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer de voorzitter, de VLD-fractie schaart zich achter het voorstel van de heer Van Grembergen. Wij wensen echter van de opening van de nieuwe zitting gebruik te maken om erop te wijzen dat de houding die de heer Vanvelthoven tijdens de voorbije dagen heeft getoond, niet beantwoordt aan onze verwachtingen van een voorzitter van de Vlaamse Raad.

Van een voorzitter van de Vlaamse Raad verwachten wij dat hij de vergadering op een bekwaame manier leidt, maar niet dat hij zich bezighoudt met de vorming van een socialistisch front in het Vlaams parlement.

Hij zou zich beter bezighouden met het opvolgen van de beslissingen van de meerderheid, zoals de aanbevelingen ten overstaan van de Vlaamse regering. Ik wil bij deze gelegenheid meer specifiek ingaan op de motie die door de Vlaamse Raad werd goedgekeurd in verband met de ruimtelijke ordening. Er werd duidelijk bepaald dat de ruimtelijke ordening op een globale wijze via een globaal decreet door de Vlaamse Raad moet worden behandeld.

Thans stel ik echter vast dat er een programmadecreet wordt voorgesteld waarin belangrijke aspecten van ruimtelijke ordening zijn verwerkt. Een dergelijke manier van werken is ontoelaatbaar. Dit is in tegenspraak met een beslissing die door de meerderheid van de Vlaamse Raad werd genomen.

Wij verwachten van de voorzitter van de Vlaamse Raad dat hij er zorg voor draagt dat dergelijke zaken correct worden uitgevoerd.

Voorts bied ik sans rancune de gelukwensen aan van de VLD aan de kandidaten die voor het bureau werden voorgesteld.

De voorzitter : Wij danken u voor deze gelukwensen sans rancune. Ik zal hier als voorlopige voorzitter niet op ingaan hoewel ik het zeer graag zou doen. (*Gelach*)

De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer E. Van Rompuy : Mijnheer de voorzitter, uiteraard steunt de CVP-fractie de benoeming van het nieuw bureau.

De uittreedende voorzitter van de Vlaamse Raad heeft echter een belangrijke verklaring afgelegd. De CVP-fractie is van oordeel dat het niet de taak is van een voorzitter van de Vlaamse Raad om aan politieke hervorkaveling te doen, om oproepen te doen tot polarisatie in Vlaanderen tussen zogenaamd progressieve partijen en zogenaamd rechtse partijen. Hervorkaveling is een taak die is weggelegd voor partijvoorzitters, niet voor de voorzitter van de Vlaamse Raad, die boven de partij-

politiek moet staan en rekening moet houden met de specificiteit en de doelstellingen van elke partij.

Dit is de boodschap die onze fractie wil overbrengen aan de voorzitter van de Vlaamse Raad.

Wij zijn het eens met de wederbenoeming van het scheidend bureau maar wij herhalen dat de voorzitter van de Vlaamse Raad zich in de toekomst niet meer mag bezighouden met politieke hervorkaveling. (*Applaus bij de CVP en bij de VLD*)

De voorzitter : Deze opmerking zal aan de heer Vanvelthoven worden overgemaakt. (*Applaus*)

Ik constateer de eenstemmigheid van de fracties omtrent de verdeling van de ambten in het bureau.

Daar het aantal kandidaatstellingen voor elk ambt in het bureau gelijk is aan het aantal toe te wijzen ambten verklaar ik benoemd :

tot voorzitter : de heer Vanvelthoven ; (*Applaus*)

tot eerste ondervoorzitter : de heer Olivier ; (*Applaus*)

tot tweede ondervoorzitter : mevrouw Neyts-Uyttebroeck ; (*Applaus*)

tot derde ondervoorzitter : de heer Suykerbuyk ; (*Applaus*)

tot vierde ondervoorzitter : de heer Pinoie ; (*Applaus*)

tot secretarissen : de heer Moors, (*Applaus*) de heer Beysen (*Applaus*) en de heer Van Nieuwenhuysen (*Applaus*)

Het bureau van de Vlaamse Raad is aldus samengesteld en ik verzoek de voorzitter en twee secretarissen hier op het gestoelte te komen plaatsnemen. (*Applaus*)

– *De heer Vanvelthoven en twee secretarissen nemen plaats op het gestoelte.*

TOESPRAAK VAN DE VOORZITTER

De voorzitter : Dames en heren, ik dank u allen zeer oprecht voor uw vertrouwen, waardoor ik opnieuw het voorzitterschap van de Vlaamse Raad mag opnemen.

Ik dank de heer Ulburghs en de leden van het voorlopig bureau voor de meer dan voortreffelijke wijze waarop zij deze vergadering hebben ingeleid. Ik wil ook bijzonder graag van deze gelegenheid gebruik maken om de leden van het bureau te danken voor de medewerking, de sfeer van openheid en de constructieve geest, die in de voorbije jaren zo kenmerkend waren voor onze vergaderingen en waardoor wij er vrijwel altijd in zijn geslaagd over de belangrijkste aangelegenheden in consensus een beslissing te nemen.

Ook in dit zittingsjaar zullen dezelfde inspanningen worden geleverd om de werkzaamheden van het Vlaams parlement met steeds grotere efficiëntie te laten verlopen, de naambekendheid van onze instelling bij de Vlamingen zelf en in de buitenwereld groter te maken en de ons door Grondwet en wet toegekende bevoegdheid maximaal te valoriseren.

Dames en heren, belangrijke gebeurtenissen hebben zich tijdens de voorbije maanden voorgedaan.

Enkele dagen nadat hij, tijdens zijn nu wel als historisch te beschouwen toespraak ter gelegenheid van de nationale feestdag, voor al onze landgenoten de betekenis van de staatshervorming had onderstreept en met klem had opgeroepen tot federale loyaliteit, is Koning Boudewijn van ons heengegaan.

Tijdens zijn regeerperiode werd de grote kloof tussen staat en volk, die onze geschiedenis in de negentiende eeuw en in de eerste helft van de twintigste eeuw heeft gekenmerkt, overbrugd en is de Vlaamse ontvoogding tot voltooiing gekomen.

De goedkeuring van het Sint-Michielsakkoord geeft immers een federale ordening aan de Belgische staat en is een belangrijke stap naar meer

De voorzitter van de Vlaamse Raad, Louis Vanvelthoven (SP) pleitte bij de opening van de zitting 1993-1994, in zijn toespraak tot de Raad, voor het in uitzicht stellen van een eigen grondwet voor Vlaanderen in het kader van de constitutionele autonomie

autonomie en een moderne democratie in Vlaanderen. De politieke wil is ongetwijfeld aanwezig om straks het nieuwe rechtstreeks verkozen parlement en de eigen regering uit te bouwen tot sterke, efficiënte organen, die de toegekende ruime, goed afgebakende bevoegdheden en de belangrijke financiële middelen zinnig zullen aanwenden, tegemoetkomend aan de noden en behoeften van ons volk.

De staatshervorming is tot stand gekomen in een overgangsdecennium, waarin de wereld geconfronteerd wordt met nieuwe ontwikkelingen. Etnische tegenstellingen, religieuze en culturele conflicten hebben de reeds aanwezige stroom economische vluchtelingen nog doen aanwellen en wekken in onze Westeuropese welvaartsstaten gevoelens op van angst voor verarming, voor werkloosheid, gevoelens ook van onveiligheid en onbehagen. Buiten Europa komt een industriële ontwikkeling van de grond, soms gebaseerd op sociale en ecologische dumping, wat meteen betekent dat de groei of zelfs de instandhouding van onze welvaart

nooit meer vanzelfsprekend zullen zijn. Deze ontwikkeling geeft aanleiding tot groeiende werkloosheid, vooral voor de jongeren. Het ecologisch probleem wordt wereldomvattend: de milieuvervuiling bedreigt de volksgezondheid en speelt het economisch leven parten. Het autoverkeer doet steden stikken in het verkeer en maakt iedere dag 216 slachtoffers.

In 2010 zal één op vier Vlamingen ouder zijn dan 60 jaar, één op twintig zal zelfs ouder zijn dan 80 jaar. Vergrijzing;

Al deze ontwikkelingen confronteren de bestuurskracht van de Vlaamse Gemeenschap met nieuwe noden en nieuwe uitdagingen: de problemen van bejaardenopvang, de thuisverzorging, de oprichting van dienstencentra; de opvang van migranten en politieke vluchtelingen; de begeleiding van werkloze mannen en vrouwen; de bestrijding van de kleine criminaliteit, alcohol- en drugmisbruik en de nood aan een verhoogde veiligheid; de problematiek van een steeds duurder wordende afvalverwerking en het uitbouwen van een

Voorzitter

goed georganiseerde milieuzorg ; de bevordering van veilige doortochten en de leefbaarheid van de woonkernen.

Van de Vlaamse regering en de Raad verwacht de bevolking alleszins dat neen wordt gezegd tegen het totstandkomen van een duale maatschappij, van marginalisering en sociale uitstoting, van toenemende strijd om de verdeling van de middelen en dat ook neen wordt gezegd tegen tegenstellingen tussen arme en rijke wijken, tussen arme en rijke streken, tussen het rijke Westen en het minder gelukkige overige deel van de wereld.

Dames en heren, als parlementsleden kijken wij allen met grote interesse en betrokkenheid uit naar de besprekingen die dezer dagen worden gevoerd met het oog op het sluiten van een nieuw sociaal pact. Hierbij zullen er beslissingen vallen die een diepgaande invloed zullen hebben, niet alleen op het individuele bestaan van onze medeburgers maar ook op de toekomstige ontwikkelingen in onze federale samenleving en allicht ook op de ontwikkeling en de groeikansen van onze gewesten en gemeenschappen.

Het is duidelijk dat wij op het standpunt staan dat de federale overheid geen maatregelen kan opleggen die een weerslag hebben op de bevoegdheden en de middelen van de gemeenschappen en gewesten, zonder dat daarbij overleg plaatsvindt met en inspraak wordt verleend aan de gemeenschappen en de gewesten. Meer nog, gewesten en gemeenschappen hebben een eigen verantwoordelijkheid die zij in het kader van de besprekingen van dit nieuwe sociaal pact op zich moeten nemen. We verwachten dus dat de Vlaamse regering in de gelegenheid zal zijn op het gepaste ogenblik aan de Vlaamse Raad haar visie ter zake voor te leggen en een parlementair debat hierover in de Raad in te leiden. Zo zal het ook in de volgende weken en maanden, en meer dan ooit, tot de bevolking doordringen hoe het beleid dat in onze instelling wordt vastge-

legd een steeds grotere impact heeft op het maatschappelijk gebeuren in Vlaanderen en dat in de Vlaamse Raad kritisch wordt verwoord wat de mensen beroert.

Het is belangrijk dat wij oog en oor hebben voor de stem van de burger. Ik juich in dit verband de instelling van het ambt van ombudsman bij de Vlaamse Gemeenschap van harte toe, echter toch met de bedenking dat het wellicht grotere efficiëntie en onafhankelijkheid zou garanderen als de ombudsman en zijn diensten zouden zijn gehecht aan het parlement, zoals dat in de meeste democratische landen het geval is. In samenhang daarmee moeten wij ook de opdracht en de werking van onze commissie voor de Algemene Zaken, het Reglement en de Verzoekschriften nader bekijken.

Dames en heren, door het in werking treden van de staatsvorming heeft de Vlaamse Raad de constitutieve autonomie verworven. Dat betekent dat wij als parlementaire assemblée essentiële elementen inzake de samenstelling, de verkiezing en de werking van onze instelling zelf kunnen bepalen.

Door die bevoegdheid heeft de Vlaamse Raad de kwaliteit van onze democratische besluitvorming in de hand en kunnen we ervoor zorgen dat de Vlaamse Raad de plaats zal zijn waar de vrijheid zich zal kunnen ontplooien en tot realiteit zal worden.

Onlangs heeft professor Senelle volgende stelling geformuleerd, ik citeer : Alleen de vertegenwoordigers van het soevereine Vlaamse volk kunnen en moeten het voortouw nemen om essentiële Vlaamse belangen veilig te stellen. Zij moeten Vlaanderen toekomst in het federale België uitbouwen, want zij alleen hebben die opdracht van het Vlaamse volk gekregen. Het komt de Vlaamse Raad derhalve toe een eigen grondwet voor Vlaanderen op te maken in het kader van de constitutieve autonomie, die zo ruim mogelijk dient geïnterpreteerd te worden. Einde citaat. Het lijkt me passend te zijn dat wij deze verreikende en veelomvat-

tende opdracht vandaag voorbereiden zodat morgen de rechtstreekse verkozen Vlaamse Raad onmiddellijk tot beslissen kan overgaan.

Dames en heren, hoe prangender de problemen en hoe ingrijpender onze beslissingen op het maatschappelijk gebeuren, hoe kritischer bevolking en media onze inspanningen en de resultaten van onze werkzaamheden zullen beoordelen.

De publieke opinie veroordeelt ongetwijfeld scherp de leden die op belangrijke momenten van de parlementaire werkzaamheden zonder aannemelijke verantwoording afwezig zijn.

Uit een onderzoek van de gegevens over de aanwezigheid in de openbare vergaderingen en in de vergaderingen van de commissies en werkgroepen blijkt gelukkig dat de overgrote meerderheid van de leden van de Vlaamse Raad, ondanks het met meer dan 50 percent toegenomen werkvolume en ondanks de lasten van het dubbelmandaat, plichtsgetrouw aanwezig is.

Maar laat het even duidelijk zijn : het broodnodige herstel van het vertrouwen van de mensen in de politicus en in de werking van de parlementaire democratie impliceert ongetwijfeld dat ieder van ons de opdracht die de kiezer hem heeft toevertrouwd, met zichtbaar dynamisme vervult.

Dames en heren, bij het begin van zijn regeerperiode heeft het bureau in een boodschap hulde gebracht aan Koning Albert II en uiting gegeven aan ons aller voornemen om in federale loyaliteit onze beste krachten te wijden aan de verdere ontplooiing van onze samenleving. Het verheugt ons dan ook ten zeerste dat de Koning in de nabije toekomst een bezoek zal brengen aan de Vlaamse Raad. Zijn belangstelling voor de staatsvorming en voor de werking van de Vlaamse Raad waarderen wij zeer.

Ik wens u allen een vruchtbare parlementaire werkzaamheid. **(Algemeen applaus)**

Ik verklaar de Vlaamse Raad gecon-

Voorzitter

stitueerd. Hiervan zal worden kennis gegeven aan de Vlaamse regering, de Senaat, de Kamer van Volksvertegenwoordigers, de Conseil de la Communauté française, de Conseil régional wallon, de Rat der Deutschsprachigen Gemeinschaft en de Brusselse Hoofdstedelijke Raad.

MEDEDELING VAN DE VOORZITTER

Vervolgung ten laste van een lid

De voorzitter : Bij brief van 22 september 1993, zendt de procureur-generaal bij het Hof van Beroep te Antwerpen het dossier inzake een gerechtelijk onderzoek over, ten einde de Vlaamse Raad in de mogelijkheid te stellen eventueel een schorsing van de vervolging lastens een lid te voorderen.

Dit wordt verwezen naar de commissie voor de Algemene Zaken, het Reglement en de Verzoekschriften.

De heer Coveliers heeft het woord.

De heer H. Coveliers : Mijnheer de voorzitter, ik wil nog even terugkomen op de mededeling in verband met de brief van de procureur-generaal. Ik heb het niet over de inhoud, maar wel over het feit dat dit de eerste keer is dat een procureur-generaal zulke mededeling doet aan het Vlaamse parlement. Dit is een belangrijke precedent. Het siert de magistratuur dat hij het bestaan van de Vlaamse wetgever erkent. Er waren andere tijden . . .

Mijn vraag is hoe de Vlaamse Raad hierop zal reageren. We zouden toch op een of andere manier moeten reageren op deze mededeling. Ik herhaal dat het me niet om de inhoud te doen is, maar wel om het feit dat de magistratuur nu blijkbaar rekening houdt met het bestaan van de Vlaamse Raad.

De voorzitter : Mijnheer Coveliers,

de mededeling van de procureur-generaal is het gevolg van de staatshervorming. Het behoort tot de bevoegdheid van de Vlaamse Raad om zich eventueel uit te spreken over dergelijke dossiers die ons worden overgemaakt.

Het uitgebreid bureau heeft hierover reeds van gedachten gewisseld. Dit dossier, en alle volgende, worden overgemaakt aan de commissie voor de Algemene Zaken, het Reglement en de Verzoekschriften die daaraan het nodige gevolg zal geven.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : De heer De Mol heeft het woord.

De heer J. De Mol : Mijnheer de voorzitter, ik stel vast dat mijn interpellatieverzoek door het uitgebreid bureau naar de commissie is verwezen, hoewel ik een beroep heb gedaan op artikel 78 van het reglement om deze interpellatie in plenaire vergadering te bespreken.

Deze interpellatie heeft algemeen politiek belang want uit verklaringen van de minister blijkt dat de regeringsverklaring, die overigens door de Vlaamse Raad is goedgekeurd, zou worden gewijzigd. Hierover zou een algemeen politiek debat moeten worden gehouden en geen bespreking in de commissie.

Ik voeg er trouwens aan toe dat ik door het uitgebreid bureau niet werd ingelicht over de redenen waarom deze interpellatie niet in plenaire vergadering plaatsgrijpt.

De voorzitter : Dames en heren, ik neem akte van de verklaring van de heer De Mol. Ik kan alleen maar bevestigen dat het uitgebreid bureau deze interpellatie inderdaad heeft doorverwezen naar de commissie.

Ik zal de heer De Mol later inlichten over de redenen die hiervoor zijn ingeroepen.

De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer E. Van Rompuy : Mijnheer de voorzitter, het is niet omdat een interpellatie in commissie wordt gehouden dat zij geen algemeen politiek belang heeft. Het zou totaal verkeerd en heel slecht zijn voor de werking van de Vlaamse Raad als wij het standpunt zouden huldigen dat interpellaties in de commissie minder of geen politiek belang hebben.

In de Kamer van Volksvertegenwoordigers worden heel wat belangrijke interpellaties, zoals deze over het buitenlands beleid, de sociale zekerheid en de volksgezondheid, in commissie gehouden. Ook in de Kamer worden interpellaties slechts uitzonderlijk naar de plenaire vergadering verwezen.

De interpellatie van collega De Mol is belangrijk, maar het is verkeerd de indruk te wekken dat een interpellatie in commissie van minder politiek belang is. Dit is ook de geest waarin het bureau heeft geoordeeld over deze interpellatie.

De voorzitter : De heer De Mol heeft het woord.

De heer J. De Mol : Mijnheer de voorzitter, enerzijds heb ik geen enkele verklaring van het uitgebreid bureau gekregen over de redenen waarom artikel 78 van het reglement niet van toepassing zou zijn.

Anderzijds betreft mijn interpellatie het versoepelen van het moratorium voor BPA's terwijl in de regeringsverklaring uitdrukkelijk melding werd gemaakt van een moratorium.

Dit onderwerp werd bovendien besproken in de plenaire vergadering van de Vlaamse Raad. Ik begrijp dan ook niet dat men andere redenen wil inroepen voor mijn interpellatie.

De voorzitter : Mijnheer De Mol, het uitgebreid bureau behandelt enkele tientallen verzoeken om interpellatie. Het is niet de gewoonte om de betrokkene mededeling te doen van de redenen waarom een interpellatieverzoek wordt omgezet in een mondelinge of een schriftelijke vraag.

Voorzitter

Volgens het reglement oordeelt het uitgebreid bureau over de plaats waar de interpellatie wordt gehouden en of de interpellatie kan worden gehouden. De verzoekers dienen zich volgens de reglementaire beschikkingen neer te leggen bij deze beslissing.

ONTWERP VAN DECREET houdende wijziging van het decreet van 19 juni 1978 betreffende het Nederlandstalige openbare bibliotheekwerk

- 346 (1992-1993) - Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het ontwerp van decreet houdende wijziging van het decreet van 19 juni 1978 betreffende het Nederlandstalige openbare bibliotheekwerk.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Goutry, verslaggever, heeft het woord.

De heer L. Goutry, verslaggever (*op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, heren ministers, geachte collega's, de commissie voor Cultuur besprak dit ontwerp van decreet op de vergadering van 6 juli 1993. Op het ogenblik van het tot stand komen van het decreet betreffende het Nederlandstalige openbare bibliotheekwerk in 1978 was het administratief toezicht op de gemeenten nog een nationale aangelegenheid. Aangezien de belangrijke financiële verplichtingen die de gemeenten werden opgelegd en het grote financiële effect, ook op de begroting van Cultuur, was een specifiek toezicht te verantwoorden.

Inmiddels is het administratief toezicht op de gemeenten een gewestmaterie geworden. In dat kader zullen ook de culturele functies ingeschakeld worden in het administratief en geldelijk statuut, van toepassing op de lokale en regionale besturen.

De voorgestelde decreetwijziging pleit voor de inschakeling van het specifiek toezicht van de minister van

Cultuur in het algemeen administratief toezicht van de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden.

Het specifieke toezicht van de minister van Cultuur moet evenwel behouden blijven in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad waar het algemeen toezicht, uitgeoefend vanuit het Vlaamse Gewest, trouwens niet geldt en waar het, omwille van de Vlaamse aanwezigheid, in de culturele instellingen ook essentieel is dat door de Vlaamse minister bevoegd voor de gemeenschapsmaterie Cultuur het toezicht verder kan worden uitgeoefend.

In Brussel gaat het immers om tweetalige gemeenten waarover het algemeen administratief toezicht wordt uitgeoefend door het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest.

Wat het bibliotheekpersoneel in de Nederlandstalige Openbare Bibliotheken aangaat, moeten dezelfde kaders en weddeschalen gelden als in de Vlaamse Gemeenschap. Daarom is het noodzakelijk dat de Vlaamse minister van Cultuur dit toezicht verder uitoefent.

Tijdens de bespreking werd er onder meer op gewezen dat de specifieke regeling het onvermijdelijke gevolg is van de complexiteit van onze gefederaliseerde staatsstructuur.

Er werd gevraagd of dit decreet een weerslag zal hebben op de weddeschalen van het huidig bibliotheekpersoneel. De minister bevestigde dat de verworven rechten van het personeel behouden blijven en dat voor nieuwe personeelsleden het algemeen administratief en geldelijk statuut, van toepassing op de lokale besturen, daar ook zal gelden. (*Applaus*)

De voorzitter : De heer Olaerts heeft het woord.

De heer H. Olaerts (*op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, bij de bespreking van dit ontwerp van decreet is het nuttig speciale klemtonen te leggen die eigen zijn aan het bibliotheekwezen. Ik ga uit van de bepalingen van het decreet van 19 juni 1989,

meer bepaald de nieuwe specifieke opdrachten inzake ontspanning, educatie en informatie. Vooral het verzamelen, ordenen en terbeschikking stellen van de informatie in de veranderende maatschappij zijn heel belangrijk.

Een aantal aandachtspunten zijn eigen aan de sector en personeel. Immers, elke goed uitgebouwde bibliotheek werkte zijn doelstellingen uit in een afzonderlijk kader. De opdracht van de dienstverlening is helemaal anders verdeeld. Er worden zes dagen per week gepresteerd, er zijn weekenddiensten en drie avonden per week, bijvoorbeeld, de bibliotheken zijn geopend om iedere burger de kans te geven optimaal gebruik te maken van de bibliotheken.

Alle bibliotheektechnische personeelsleden hebben een bekwaamheidsattest. Zij hebben een opleiding gevolgd van ongeveer 123 uren. De leidinggevende personeelsleden moeten daarenboven in het bezit zijn van het diploma van een erkende bibliotheekschool. Zij hebben een drie jaar durende opleiding van tien uren per week gevolgd. Dit is evenwel niet te vergelijken met de studies bestuurswetenschappen voor administratieve functies.

Op basis van de voormelde aandachtspunten liggen de weddeschalen van het bibliotheektechnisch en leidinggevend personeel hoger dan de vergelijkbare administratieve functies van het gemeentepersoneel. Er wordt duidelijk gestipuleerd dat er voor het bestaande kader niets wordt gewijzigd. Ik wil er evenwel toch op wijzen dat de personeelsleden van de bibliotheken nu minder mogelijkheden hebben dan vroeger. Een gedeelte van het apart karakter van de bibliotheek gaat verloren.

Een commissielid vroeg wat de sanctie is voor bibliotheken die niet voldoen aan de vereisten wat omkadering en weddeschalen betreft. Volgens de minister kunnen in dit geval de subsidies worden ingehouden, maar dit is evenwel niet formeel geregeld in het decreet.

Mijnheer de minister, betekent dit

Olaerts

dat het decreet op dat vlak moet worden aangepast ?

Om aan alle verplichtingen te kunnen voldoen, moet de Vlaamse Gemeenschap 150 miljoen frank bijkomende kredieten ter beschikking stellen van de openbare bibliotheken. Is dat opgenomen in de nieuwe begroting ?

Tot slot nog enkele korte vragen.

Ten eerste, vanaf wanneer zal deze nieuwe regeling in werking treden ?

Ten tweede, werd er voldoende rekening gehouden met het advies van de Raad van State ?

Ten derde, is het opportuun, aangezien het om een specifieke materie gaat, dat de minister van Cultuur geen volledig toezicht meer uitoefent ?

Tot slot betreur ik dat alle bibliotheken niet dezelfde kansen hebben of benut hebben.

De voorzitter : Minister Weckx heeft het woord.

Minister H. Weckx (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, in de eerste plaats dank ik de verslaggever voor zijn degelijk verslag.

Mijnheer Olaerts, de vragen die u nu hebt gesteld, werden reeds beantwoord in het verslag.

U zegt dat er minder mogelijkheden zijn dan vroeger inzake het algemeen bibliotheekbeleid. Alleen het toezicht wordt gewijzigd, in die zin dat het specifiek toezicht wordt opgeheven en dat het algemeen toezicht, in het kader van het algemeen toezicht dat hij over de gemeenten uitoefent, onder de minister van Binnenlandse Aangelegenheden ressorteert. Er zullen dus niet minder mogelijkheden zijn dan vroeger omdat het algemeen toezicht er in de eerste plaats moet voor waken dat de decreten en de uitvoeringsbesluiten worden nageleefd.

De voorzitter : De heer Olaerts heeft het woord.

De heer H. Olaerts : Mijnheer de mi-

nister, met minder mogelijkheden bedoel ik dat het oude personeelskader van de bibliotheken door het nieuwe statuut minder kansen heeft voor een hoger statuut dan in het verleden omdat het bibliotheekpersoneel een beter statuut had dan het gemeentepersoneel. Ik meen dat deze vaststelling trouwens zeer terecht is.

Minister H. Weckx : Op vraag van een commissielid werd de lijst van de personeelsleden aan het verslag toegevoegd, zodat men zich een idee kan vormen over welke en over hoeveel personeelsleden het per bibliotheek gaat. De verworvenheden blijven behouden, maar wanneer nieuwe personeelsleden worden aangeworven, kunnen zij worden opgenomen in het gemeentelijk kader, voor zover de gemeenten een dergelijke beslissing nemen. Maar de minister van Cultuur blijft bevoegd voor het subsidiëeringsmechanisme, voor de omkadering en de beroepskwalificatie. Het gaat alleen over de afschaffing van het specifiek toezicht dat wordt opgeslorpt in het algemeen toezicht. De wettelijkheid van de beslissingen van de gemeenteraden moet uiteraard door de minister van Binnenlandse Aangelegenheden blijvend worden getoetst.

Indien alle verplichtingen van het bibliotheekdecreet van 1978 zouden moeten worden uitgevoerd en indien wij dus het crisisbesluit, dat zoals u weet, nog steeds van toepassing is, zouden opheffen dan zou er inderdaad een bijkomend structureel krediet van minimaal 150 miljoen frank nodig zijn.

Wij zullen vanaf morgen de kans krijgen om onze begroting te bespreken in de commissie voor Cultuur. Ik kan u nu toch al zeggen dat er in de begroting geen bijkomende middelen zijn ingeschreven om het crisisbesluit op te heffen. Wij zullen, aan de hand van het crisisbesluit dat door toenmalig cultuurminister Poma werd genomen, het bibliotheekdecreet voort blijven uitvoeren. Tenslotte wijs ik er nog op dat uit de discussie die in de commissie werd gevoerd over uw vraag of het decreet nog zal worden aangepast en welke de mogelijke

sancties zijn tegen gemeenten zonder decreetbibliotheek, is gebleken dat zulks in de gegeven omstandigheden niet opportuun is. Tijdens de voorbije twee jaar hebben wij vastgesteld dat het wenselijk is de principes van het bibliotheekwezen met een zekere soepelheid te hanteren. Ik zal tijdens de bespreking van de begroting in de commissie en in plenaire vergadering uitleggen welke de huidige exacte stand is van de verplichtingen van de Vlaamse gemeenten inzake de uitvoering van het bibliotheekdecreet. Zonder daarop vooruit te lopen, kan ik u al zeggen dat de situatie vrij behoorlijk is en hoopgevend voor de periode die eindigt op 31 december 1994. **(Applaus)**

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (Neen)

Aangezien niemand meer het woord vraagt, verklaar ik de algemene bespreking gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Aan de orde is nu de artikelsgewijze bespreking.

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 59bis van de Grondwet.

- Aangenomen.

Artikel 2

Artikel 10, § 1, tweede lid, van het decreet van 19 juni 1978 betreffende het Nederlandstalige openbare bibliotheekwerk wordt vervangen door de volgende bepaling :

„De besluiten tot vaststelling van de formatie van het leidend en technisch personeel van de erkende Nederlandstalige openbare bibliotheken opgericht door een gemeente in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad en van de weddeschalen van dat personeel worden aan de Vlaamse Executieve ter goedkeuring voorgelegd. Het besluit tot al dan niet goedkeuring wordt genomen binnen zestig dagen na ontvangst van deze gemeente-

Voorzitter

raadsbesluiten door de Vlaamse Executieve. Het besluit wordt binnen een termijn van vijf werkdagen ter kennis gebracht van de gemeente. Wanneer binnen de voornoemde termijnen geen besluit wordt getroffen en ter kennis gebracht, wordt de Vlaamse Executieve geacht de vereiste goedkeuring te hebben verleend.“.

- Aangenomen.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het gehele ontwerp van decreet houden.

VOORSTEL VAN DECREET van de heer J. Ansoms c.s. houdende maatregelen tot kwaliteitsverbetering van de dienstverlening door huwelijks- en relatiebemiddelaars - 221 (BZ 1992) - Nrs. 1 tot 6

Algemene bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het voorstel van decreet van de heer Ansoms c.s. houdende maatregelen tot kwaliteitsverbetering van de dienstverlening door huwelijks- en relatiebemiddelaars.

Minister Demeester, bevoegd voor deze materie, kon niet tijdig aanwezig zijn aangezien haar vliegtuig met een half uur vertraging in Zaventem zal landen. Er is een afspraak dat minister Weckx namens het kabinet van de minster zal antwoorden op de vragen die zullen worden gesteld.

De algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Creyf, verslaggever, verwijst naar haar verslag.

De heer Maertens heeft het woord.

De heer M. Maertens (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, dit voorstel van decreet is niet alleen een parlementair initiatief, maar tevens een verdere verfijning van de wet-To-

mas, die voor ons een te beperkte draagwijdte had.

Het voorstel verfijnt de wet, maakt het bemiddelingswerk door huwelijks- en relatiebureaus ernstiger en voorkomt een groot aantal misbruiken die deze sector tot op heden kenmerkten.

De heer Ansoms heeft zijn voorstel van decreet dan ook nog aangevuld met een aantal elementen die de bemiddeling verbeteren. Wij vinden dat hier ernstig decretaal werk is geleverd en Agalev is van oordeel dat het voorstel op geen enkel punt strijdig is met haar eigen doelstellingen. Wij zullen het voorstel van decreet dan ook goedkeuren, in de stijl van de constructieve oppositie die wij voeren. **(Applaus)**

De voorzitter : De heer Ansoms heeft het woord.

De heer J. Ansoms (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, alvorens enkele beschouwingen te maken bij het voorstel van decreet zelf, dank ik de collega's die in de commissie Welzijn en Gezondheid op een constructieve wijze hebben meegewerkt aan de totstandkoming van dit voorstel. Ik dank tevens Mevrouw Creyf, de verslaggever, die samen met de diensten van de Vlaamse Raad heeft gezorgd voor een overzichtelijk en volledig verslag dat een uitstekende weergave is van de werkzaamheden van de commissie Welzijn en Gezondheid.

Huwelijk, gezin en menselijke relaties zijn voor de CVP altijd centrale waarden geweest. Met het voorstel van decreet dat thans ter bespreking en goedkeuring voorligt, realiseert de CVP een van haar programmapunten. Voor ons is het duidelijk dat degenen die huwelijk, gezin en relatievormig ernstig willen nemen, ook oog moeten hebben voor het kader waarin deze relatievorming plaats heeft.

Die relatievorming verliep niet altijd zonder problemen. Volgens de gegevens van de laatste volkstelling zouden er in het Vlaamse Gewest 650.000 alleenstaanden zijn tussen 25 en 64 jaar. Dat betekent een stijging met niet minder dan 63 percent in

tien jaar tijd. Men weet niet precies hoeveel personen er in deze leeftijdscategorie zijn met een effectieve partnerwens en evenmin hoeveel personen actief naar een levenspartner zoeken. Toch ligt het in de aard van het mens-zijn zelf dat mensen twee-aan-twee door het leven wensen te gaan. Er is dus een enorme potentiële markt voor huwelijks- en relatiebemiddeling.

Het is moeilijk te bepalen hoeveel personen er nu op jaarbasis effectief een beroep doen op een bemiddelingsbureau ? Aangezien er in Vlaanderen ongeveer vijftig bemiddelingsbureaus zijn en in de veronderstelling dat zij gemiddeld 200 tot 400 klanten hebben, zou men kunnen spreken van 10.000 tot 20.000 klanten per jaar.

Daaruit volgt de vraag of wij het belang van deze geformaliseerde bemiddeling niet overschatten. Ik vind van niet en ik baseer mij hiervoor op vijf overwegingen.

Ten eerste, wanneer mensen zich tot een huwelijks- of relatiebureau wenden, hebben zij reeds een hele evolutie achter de rug en meestal hebben zij daarbij reeds tal van ontgoochelingen opgelopen. Zij hebben vaak tevergeefs hun heil gezocht in persoonlijke advertenties in de kranten of in andere experimenten en ten einde raad richten zij zich dan tot een bemiddelingsbureau.

Ten tweede, is de stap naar een bemiddelingsbureau uit zichzelf reeds moeilijk te nemen. Op die manier immers vertrouwt men een aangelegenheid, die te maken heeft met het diepste van de persoon zelf, toe aan onbekende derden. Daarbij komt dan nog het negatieve stigma van de sector van de bemiddeling. Hoe kan de publieke opinie een positief beeld krijgen van de geformaliseerde huwelijks- en relatiebemiddeling, wanneer de bureaus in de pers op dezelfde bladzijde komen als de roze telefoonlijnen, de escortbureaus en de privé-adressen voor prostitutie ?

Ten derde, is dit negatieve beeld er niet zomaar gekomen. Het valt op dat de meeste bemiddelingsbureaus

Ansoms

een bijzonder kortstondig bestaan kennen. Ik heb zelf een en ander opgezocht in de Gouden Gidsen van Belgacom en het volgende vastgesteld.

Van de 42 Vlaamse bureaus die vermeld waren in de Gouden Gids van 1991 waren er in 1992 reeds 16 verdwenen en anderzijds waren er dan weer 24 nieuwe bureaus opgedoken.

De vergelijking tussen 1988 en 1992 toont aan dat er van de 56 Vlaamse bemiddelingsbureaus uit 1988 er in 1992 nog slechts 11 overbleven. Dat betekent dat niet minder dan 80 procent van de bemiddelingsbureaus op vijf jaar tijd is verdwenen en dat ongeveer hetzelfde percentage bestaat uit nieuwe initiatieven.

De verklaring hiervoor is niet moeilijk. Er is een gat in de markt en er was ter zake geen enkele reglementering voorhanden. Het is in België trouwens eenvoudiger een huwelijksbureau op te richten dan een frituur. De meesten hebben als enig doel zoveel mogelijk poen te scheppen. De ernstige bureaus in Vlaanderen kan men momenteel op een hand tellen.

Ten vierde, is het omwille van het negatieve beeld van de huwelijks- en relatiebemiddelaars in de praktijk niet zo gemakkelijk om te overleven. De verleiding wordt dan ook groot om, bij gebrek aan reglementering en controle, allerlei trucs uit te halen ten opzichte van de klanten. Ik denk bijvoorbeeld aan nepkandidaten, nepafspraken, net niet-nakomen van contractuele verplichtingen, schandelijk hoge prijzen die het bureau overeind moeten houden, enzovoort. Heel de sector van de huwelijks- en relatiebemiddeling zit dus in een vicieuze cirkel die dringend moet worden doorbroken. Stel u voor : de sector kan enerzijds niet goed functioneren omdat hij een negatief stigma heeft en anderzijds heeft hij een negatief stigma omdat hij niet goed functioneert. Wij willen de vicieuze cirkel doorbreken door de huwelijks- en relatiebemiddeling definitief weg te halen uit de hoek van de pikante roze verhalen en de poenscheppers

en door ze een eerbare plaats te geven in de samenleving. In een maatschappij met 650.000 alleenstaande volwassenen tussen 25 en 65 jaar heeft de geformaliseerde huwelijks- en relatiebemiddeling inderdaad een belangrijke maatschappelijke functie. Alleen een strenge reglementering zal de sector echte levenskansen geven en kan een steun zijn in de moeizame zoektocht naar een levenspartner.

Het federale parlement heeft inmiddels het wetsvoorstel-Tomas over de huwelijksbemiddeling goedgekeurd. Deze is sinds 1 oktober jongstleden van kracht. De CVP-fractie heeft dit voorstel door een zware amendering tot een minimum herleid. Wij waren enerzijds van mening dat het wel nuttig was over een juridisch kader te beschikken om de ernstige misbruiken in de sector zoveel mogelijk te beteugelen en dus waren wij het eens met een reglementering op federaal niveau. Anderzijds zat het voorstel-Tomas in een bijzonder eng keurslijf. De huwelijks- en relatiebemiddeling heeft immers een groot aantal kwalitatieve aspecten die zich niet in de justitiële of economische sfeer situeren, maar wel in de sfeer van het welzijnsbeleid. Het is overigens maar goed dat de kwaliteitszorg op het Vlaamse niveau kan worden geregeld. Uit de besprekingen van het voorstel-Tomas is immers gebleken dat de gevoeligheden in dat verband tussen Vlaanderen en Wallonië wel degelijk verschillen.

Overigens heeft het wetsvoorstel-Tomas ook invloed gehad op ons voorstel van decreet. Wanneer het wetsvoorstel in de Kamercommissie werd besproken, waren wij nog volop bezig met het uitwerken van het voorstel van decreet. Wij moesten ons dus haasten om bij de bespreking van het wetsvoorstel amendementen klaar te hebben die het voorstel konden wijzigen in het licht van het Vlaamse welzijnsbeleid. Het gevolg van die haast was wel dat ons voorstel bij de indiening inhoudelijk nog niet helemaal rond was. Dat is overig spoedig gebleken tijdens de bespreking in de commissie waar wij op vraag van onder meer de regering en andere frac-

ties nog heel wat aanvullende amendementen hebben ingediend en goedgekeurd. Wij menen dat wij thans over een inhoudelijk evenwichtig geheel beschikken.

Indien bepaalde bemiddelingsbureaus nog willen ontsnappen aan de strenge kwaliteitseisen inzake dienstverlening, biedt artikel 4 van het decreet de Vlaamse regering de mogelijkheid om in te grijpen. Zij kan dan immers, op basis van dat artikel, een besluit uitvaardigen om de erkenningsvoorwaarden strenger te maken en om bijkomende voorwaarden te stellen.

Wat is nu de basisfilosofie van het voorliggend voorstel van decreet ? De federale wetgever heeft, door de wet-Tomas, de huwelijks- en relatiebemiddeling als commerciële aangelegenheid aanvaard. De christendemocraten kunnen daarmee leven, ook al omdat het niet zo eenvoudig zou zijn ze helemaal uit te schakelen. Een aantal bureaus van de andere kant van de taalgrens zouden in Vlaanderen immers nog altijd actief kunnen blijven. Wij hebben er dus voor gekozen de commerciële bureaus in Vlaanderen te aanvaarden, maar wij willen ze wel onderwerpen aan strenge kwaliteitsnormen inzake dienstverlening. Die zitten vervat in artikel 4 van het decreet.

De CVP geeft wel de voorkeur aan huwelijks- en relatiebemiddeling als welzijnsinitiatieven in de volle betekenis van het woord. Daarom wordt er, naast het commerciële circuit, een bijzondere erkenning, een welzijnslabel, toegekend aan VZW's die voldoen aan nog strengere voorwaarden inzake juridisch statuut en de structurele en inhoudelijke verankering in de sector van de hulpverlening. Aan deze initiatieven wordt een pilootfunctie gegeven ten opzichte van de commerciële initiatieven. Het welzijns-circuit moet het kwaliteitsniveau van het commerciële circuit optrekken.

Daarom ook hebben wij de mogelijkheid ingebouwd tot subsidiëring van een zeer beperkt aantal welzijnsinitiatieven van zeer hoge kwaliteit. Zo kan Vlaanderen met beperkte mid-

Ansoms

delen de kwaliteitszorg voor de huwelijks- en relatiebemiddeling in de goede richting stimuleren.

Als christen-democraten zijn wij ervan overtuigd dat deze subsidiëring geen weggegooid geld zal zijn. Wij dringen er bij de Vlaamse minister van Welzijn dan ook op aan dat zij deze mogelijkheid tot zeer beperkte steun naar een zeer beperkt aantal welzijnsinitiatieven in de praktijk zou honoreren.

Tot slot een woord van erkentelijkheid en twee suggesties.

Op de eerste plaats zijn wij de Vlaamse minister van Welzijn erkentelijk, omdat zij voor deze reglementering positief heeft gereageerd op een voorstel van de Vlaamse Raad zelf. Dit is een belangrijk signaal van de uitvoerende macht in Vlaanderen. Hiermee toont zij aan dat ze ook ruimte wil geven aan decretales initiatieven die uitgaan van de decreetgevende macht. Deze houding vinden wij niet altijd terug bij alle Vlaamse ministers. Nochtans is dit een belangrijk element in de herwaardering van het parlement, en ook van deze Raad.

Mijn eerste suggestie betreft de aanwezigheid van de bemiddelingsbureaus in de media. Ik heb reeds de vraag gesteld hoe wij de sector van zijn negatieve stigma kunnen ontdoen, als de bemiddelingsbureaus in de pers vermeld worden tussen de roze telefoonlijnen, de escortbureaus en de privé-adressen voor prostitutie. Bij de bespreking van het voorstel van decreet bleek dat een reglementering op dit vlak een federale bevoegdheid is. Daarom stel ik aan de minister voor dat zij met de media een vrijwillige overeenkomst, een soort convenant sluit, om de erkende bemiddelingssector weg te halen van de bladzijden met advertenties met minder eerbare bedoelingen, en tevens om een duidelijk onderscheid te maken tussen de commerciële bemiddeling en de bemiddeling in strikte welzijnscontext.

Mijn tweede suggestie – eerder een dringend verzoek – betreft de con-

trole op de naleving van voorliggend voorstel van decreet. De wet is wel in werking getreden op 1 oktober 1993, maar in de kranten wordt ze niet nageleefd. De voorgestelde reglementering is een bijzonder interessant instrument om de kwaliteit in de dienstverlening van huwelijks- en relatiebemiddelaars te verbeteren, maar alles zal afhangen van een degelijke controle. Wij dringen er dan ook op aan dat er binnen de administratie voldoende en gemotiveerde controleurs worden aangesteld. De vereenzaming van de mensen in onze samenleving neemt toe. Ik durf daarin pater Luc Versteyleen bijvallen wanneer hij stelt dat vereenzaming hét probleem van de toekomst wordt, misschien nog belangrijker dan het milieuprobleem. De gegevens van de laatste volkstelling maken melding van 650.000 Vlaamse alleenstaande volwassenen tussen 25 en 65 jaar – een toename met 63 procent op tien jaar –, en dat is een teken aan de wand. Een kwaliteitsvolle huwelijks- en relatiebemiddeling moet hier een noodzakelijke maatschappelijke functie vervullen. Hiertoe wil ons voorstel van decreet bijdragen.

Ik ben er dan ook van overtuigd dat alle collega's, over de partijgrenzen heen, dit voorstel zullen steunen.

(Applaus)

De voorzitter : De heer Antheunis heeft het woord.

De heer G. Anthuenis (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, vandaag bespreken wij het wetsvoorstel ingediend door de heer Ansoms houdende maatregelen tot kwaliteitsverbetering van de dienstverlening door huwelijks- en relatiebemiddelaars.

Alhoewel op 15 juni 1992 in de Kamer van Volksvertegenwoordigers het wetsvoorstel, ingediend door de heer Tomas, ertoe strekkende de opening en de exploitatie van de huwelijksbureaus te regelen en te controleren, werd goedgekeurd, achtte de heer Ansoms het nodig een voorstel van decreet in te dienen, omdat hij ervan uitging dat de cliënt en de bonafide bemiddelaars niet voldoende werden beschermd.

De voormalige PVV heeft het wetsvoorstel van de heer Tomas gesteund omdat deze nationale basisreglementering voldoende waarborgen bevatte om de cliënt en de bonafide bemiddelaars te beschermen.

Dit voorstel van decreet daarentegen is volgens ons iets te verregaand. De strenge kwaliteitsvoorwaarden roepen verschillende vragen op. Zo is het de vraag of het privé-initiatief niet in de kiem wordt gesmoord door de strikte bepalingen waaraan zelfstandigen moeten voldoen. Voor beginnende zelfstandigen kunnen deze voorwaarden remmend werken.

Verder heb ik vragen bij het artikel dat bepaalt tussen welke mensen bemiddeling mag plaatsvinden. Blijkbaar mag dit enkel tussen twee niet-gehuwde of gescheiden rechtsbekwame personen. Ik vind deze bepaling zeer eng en onaanvaardbaar, want veel mensen worden op die manier uitgesloten.

Bovendien rijst de vraag of het voorstel van decreet wel werkbaar is. Dreigen de registratie, opgelegd door het voorstel-Tomas, en de erkenning, opgelegd door dit voorstel van decreet, niet te leiden tot een administratieve rompslomp ?

Onder meer om deze redenen zal de VLD zich onthouden bij de stemming. **(Applaus)**

De voorzitter : De heer Swennen heeft het woord.

De heer G. Swennen (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, namens de SP-fractie wens ik dit voorstel van decreet vanuit diverse oogpunten toe te juichen.

Niemand zal ontkennen dat enerzijds het individualiseringsproces in onze Vlaamse samenleving nog verder oprukt. Dit gaat vanzelfsprekend gepaard met minder contacten, maar ook met minder ontmoetingsmogelijkheden.

Anderzijds is er onbetwisbaar een fors toegenomen instabiliteit van traditionele en blijvende samenlevingsvormen, en in het algemeen een grotere mobiliteit van partnerrelaties.

Swennen

We kunnen dus stellen dat de functie en het belang van huwelijks- en relatiebemiddeling allicht groter is dan ooit.

Ik besef een open deur in te trappen door te stellen dat dergelijke activiteiten de intieme kern van de persoonlijke levenssfeer raken.

Daarom hebben wij als decreetgever de taak elke vorm van ondeskundigheid, en ook van charlatanerie op dit vlak onmogelijk te maken.

Volgens ons biedt dit voorstel van decreet afdoende garanties inzake deskundigheid, voorafgaande informatieverstrekking en de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

Tevens verheugt het ons dat op ons voorstel een amendement werd aangenomen dat aan het begrip partnerrelatie een up-to-date inhoud geeft, waarbij rekening wordt gehouden met de maatschappelijke werkelijkheid. Partnerrelatie wordt omschreven als, ik citeer : een vaste persoonlijke verhouding tussen twee rechtsbekwame personen waarbij de partners niet gehuwd of wettelijk gescheiden zijn, ofwel het bewijs kunnen leveren van een hangende echtscheidingsprocedure of van de feitelijke scheiding door het voorleggen van een gerechtelijke akte. Einde citaat. Dit amendement strekte ertoe de maatregelen tot kwaliteitsverbetering van de dienstverlening door huwelijks- en relatiebemiddelaars uit te breiden tot personen die nog wettelijk gehuwd zijn doch in feite zich in een toestand van beëindigde huwelijksrelatie bevinden. Men kan de ogen niet sluiten voor het recht op een nieuwe relatie en eventuele relatiebemiddeling van personen die een relatie beëindigd hebben.

Daarenboven zou de niet-toepasbaarheid van het decreet op de relatiebemiddeling voor deze personen niet-gereguleerde vormen van bemiddeling mogelijk maken, wat wij precies proberen te vermijden omwille van het daaraan gekoppelde misbruik en gebrek aan kwaliteit.

Door de goedkeuring van dit amen-

dement wordt een onrechtstreekse bescherming geboden voor de echtgenoot of echtgenote van de feitelijk gescheiden persoon die een beroep doet op relatiebemiddeling : er wordt immers een gerechtelijke akte vereist als bewijs voor afzonderlijke woonst voor feitelijke scheiding ; een louter bewijs van afzonderlijke woonst volstaat niet meer. De echtgenoot van betrokkene zal door de noodzaak van het bijbrengen van de gerechtelijke akte – bijvoorbeeld voorlopige maatregelen, kortgeding, proces-verbaal van niet-verzoening – op de hoogte zijn van de feitelijke scheiding.

Ten slotte biedt het verplicht bijbrengen van een onmiskenbaar bewijs van feitelijke scheiding of hangende echtscheidingsprocedure ook informatie en bescherming aan de personen die via relatiebemiddeling in contact worden gebracht met feitelijk gescheiden personen.

Om al deze redenen zal de SP-fractie voor dit voorstel van decreet stemmen. **(Applaus)**

De **voorzitter** : De heer Coveliers heeft het woord.

De heer H. Coveliers (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, mijn betoog sluit aan bij dat van mijn collega Anthuenis en beperkt zich tot twee punten.

Mijnheer de minister, ik vraag mij eerst en vooral af of er door de omschrijving van het begrip partnerbemiddeling geen discriminatie ontstaat op basis van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens ? Het voorstel sluit de gehuwde personen uit. Moeten we hier spreken van een objectieve discriminatie, maar is die wel toegelaten ?

Ten tweede, vind ik het betreurenswaardig dat in zeer veel decreten een oneigenlijk gebruik wordt gemaakt van de sanctie gevangenisstraf.

In artikel 7 van dit decreet staat dat iemand die bemiddeld zonder in het bezit te zijn van een vereiste erkenning, of onrechtmatig gebruik maakt van een bijzondere erkenning, of zijn

medewerking verleent aan een bemiddelaar die niet in het bezit is van een erkenning, gestraft wordt met een gevangenisstraf van acht dagen. Deze sanctie is om verscheidene redenen irrelevant.

Het gaat hier ten eerste niet om een gewelddelict, om een dader die gevaarlijk is voor de maatschappij. Zijn eventuele overtreding zal gebaseerd zijn op een financieel motief. De sanctie hierop zou dan ook een financiële sanctie moeten zijn. Die wordt bepaald op 500 frank, te vermenigvuldigen met 100, dus een bedrag van 50.000 frank. Indien de minister van Justitie zijn zin krijgt, wordt dit binnenkort 75.000 frank, en op het einde van het jaar misschien wel 200.000 frank. Zulke hoge financiële sanctie is relevant omdat ze een tegengewicht vormt voor de winsten die men uit de overtreding maakt.

Beseft u wel wat een gevangenisstraf de gemeenschap kost en wat het voor een gedetineerde kan betekenen ? Het kost de gemeenschap zeer veel om iemand acht dagen in de gevangenis te stoppen, gaande van de strafuitvoering tot en met de sociaal assistent die de gedetineerde na acht dagen opnieuw zal moeten begeleiden om terug te keren in de maatschappij. Opsluiting in een gevangenis – al was het maar voor acht dagen – voor dergelijke feiten verandert een mensenleven ingrijpend. Wij moeten kunnen toegeven dat ons gevangenisbeleid faalt – en ik wil hier niemand de schuld van geven – als de gevangenis alleen maar dient om mensen vast te houden in de hoop dat ze niet ontsnappen en nadien niet meer hervallen. Inspecteur Van Oers heeft dit ook al beklemtoond op een colloquium van de Domino-groep in Gent.

Zo'n gevangenisstraf voegt geen enkele waarde toe aan het leven van de gestrafte. Integendeel, wij nemen het risico mensen in een situatie te brengen waar zij in contact komen met criminelen, iets waar ze normaal gezien weinig kans toe zouden hebben.

Sommigen zullen mij daarop antwoorden dat een straf van acht dagen gevangenis wellicht toch nooit zal

Coveliers

worden uitgesproken. Zij hebben gelijk. De meeste rechters – en zeker deze die over dit soort feiten moeten oordelen – geven nogal blijk van gezond verstand en zullen dus geen straf van acht dagen gevangenis willen uitspreken omdat ze dat onzinnig vinden. Als het in de praktijk dan toch niet zal voorkomen, kunnen we deze straf beter niet in het decreet inschrijven. De negatiefste elementen in het strafrecht zijn precies de straffen die nooit worden toegepast. Een typisch voorbeeld in dit verband zijn de koninklijke besluiten op het roken in het openbaar. Nooit of te nimmer worden hierop straffen toegepast, maar precies door het feit dat de strafmogelijkheid bestaat, wordt willekeur gecreëerd : om het even welke verbalisant kan om het even wie voor roken in een openbare ruimte verbaliseren. Het niet toepassen van een strafmaatregel werkt normvervaging in de hand omdat men er vanuit gaat dat de straf toch nooit wordt uitgesproken.

Ik zou dan ook alle kandidaat-decreetgevers de raad willen geven goed na te denken alvorens een gevangenisstraf als strafbepaling op te nemen. Een hoge geldboete is vaak veel beter. Ik heb er geen bezwaar tegen dat men in dit voorstel de geldboete zou verdubbelen, zodanig dat de rechter een breed spectrum krijgt om te oordelen. Van gevangenisstraf kan men beter geen misbruik maken.

De VLD-fractie zal zich bij de stemming over artikel 7 en het voorstel onthouden. Om de procedure niet te bezwaren en een terugverwijzing naar de commissie te vermijden, heb ik afgezien van de indiening van een amendement. Gelet op de instemming met onze zienswijze die ik bij de SP-fractie meen vast te stellen, zullen wij samen met een aantal andere Raadsleden, over de partijgrenzen heen, een voorstel van decreet indienen dat de gevangenisstraffen schrapt in de decreten waar ze onterecht in staan. Op die manier zouden de strafbepalingen van de Vlaamse decreetgever een voorbeeld kunnen worden voor de andere wetgevers van het land. Verder wil ik er nog op

wijzen dat ik bij de bespreking van het voorstel-Tomas in de Kamer bij amendement heb voorgesteld de gevangenisstraf opgenomen in het voorstel, te schrappen. Spijtig genoeg is mijn amendement toen niet aanvaard. **(Applaus)**

De voorzitter : Minister Weckx heeft het woord.

Minister H. Weckx (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, de Vlaamse regering heeft in haar standpuntbepaling van 12 mei laatstleden zich unaniem akkoord verklaard met het voorstel van decreet dat tot doel heeft de kwaliteit van de dienstverlening bij huwelijks- en relatiebemiddelaars te waarborgen. Op haar voorstel werd de tekst, ingediend door de heer Ansoms, aangepast zodat het bonafide karakter van de bemiddelaars nog strenger gecontroleerd zal kunnen worden.

Ik ben het eens met de indiener en met de verschillende sprekers dat de binding met de welzijnssector van groot belang is. Indien uit de gesprekken met de personen die een professionele begeleiding vragen bij het zoeken naar een geschikte partner blijkt dat er diepgaande problemen zijn, moeten de daarvoor erkende welzijnsvoorzieningen kunnen worden ingeschakeld. De Vlaamse regering zal in de komende weken en maanden nog verdere invulling moeten geven aan de criteria die het bonafide karakter en de kwaliteit van de dienstverlening bepalen. Ik denk meer bepaald aan de kwalificatie van het personeel, de infrastructuur, de onverenigbaarheid met bepaalde andere activiteiten of beroepen, de samenwerking met andere organisaties in de welzijnssector, de samenwerking met andere huwelijksbureaus die buiten de toepassing van de Vlaamse Gemeenschap vallen, de samenstelling en de werkwijze van de commissie van toezicht en niet in het minst de beëdigde ambtenaren belast met de controle.

De subsidiëring van de huwelijksbemiddelingsbureaus zal moeten worden afgewogen tegenover andere prioriteiten waarvoor de Vlaamse Gemeenschap verantwoordelijkheid

draagt. Momenteel is geen specifiek budget ingeschreven in de begroting.

De Vlaamse regering heeft verder geen opmerkingen meer over dit voorstel van decreet en gaat er dus mee akkoord dat het voorstel wordt goedgekeurd zoals het is geamendeerd in de commissie voor Welzijn en Gezondheid.

Ik kom dan tot de specifieke juridische vragen van de heer Coveliers.

Ik heb niet meteen een antwoord op zijn vraag naar een mogelijke discriminatie op basis van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens. Ik meen wel dat deze vraag nogal vergezocht is, omdat het probleem van de discriminatie altijd berust op het uitgangspunt dat al degenen die zich in dezelfde omstandigheden bevinden een gelijke keuze moeten kunnen maken. Ik denk dat we het daarover eens kunnen zijn.

Wat de opportuniteit van een gevangenisstraf betreft, herinner ik terloops aan een soortgelijke discussie die we meegemaakt hebben naar aanleiding van het mediadecreet over de zendvergunningen. Ik heb toen gezegd dat zware geldboetes wel een afschrikkend effect hebben, maar niet altijd in dezelfde mate als een gevangenisstraf. Mijnheer Coveliers, als u mij daarop antwoordt dat de gevangenisstraf toch niet meer wordt opgelegd, dan antwoord ik dat dit een ander debat is. De decreetgever bepaalt de straf en de rechterlijke macht moet ze, net als de uitvoerende macht naleven. Met te zeggen dat zo'n principiële straf toch niet wordt toegepast, maakt u er zich toch wat te gemakkelijk vanaf. Het opleggen van een gevangenisstraf moet ook recidive tegengaan. Mijnheer Coveliers, u weet goed genoeg dat er in de maatschappij personen zijn die recidiveren, wel voor deze groep is de gevangenisstraf het middel dat ze kan tegenhouden.

De Vlaamse regering is het eens met de tekst goedgekeurd door de commissie. **(Applaus)**

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (Neen)

Voorzitter

Aangezien niemand meer het woord vraagt, verklaar ik de algemene bespreking gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Aan de orde is nu de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet van de heer J. Ansoms C.S. houdende maatregelen tot kwaliteitsverbetering van de dienstverlening door huwelijks- en relatiebemiddelaars.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid zoals bedoeld in de artikelen 59bis van de Grondwet.

– **Aangenomen.**

Artikel 2

§ 1. Dit decreet is van toepassing op de natuurlijke en rechtspersonen, hierna te noemen bemiddelaars, wier activiteiten betrekking hebben op het bemiddelen tussen natuurlijke personen, teneinde partnerrelaties of huwelijken te bevorderen of tot stand te brengen, en die zich daartoe tegen betaling aanbieden langs de media of op welke andere wijze ook.

§ 2. In dit decreet wordt begrepen onder

a) partnerrelatie : een vaste persoonlijke verhouding tussen twee rechtsbekwame personen, waarbij de partners niet-gehuwd of wettelijk gescheiden zijn, ofwel bewijs kunnen leveren van een hangende echtscheidingsprocedure of van de feitelijke scheiding door het voorleggen van een gerechtelijke akte ;

b) bemiddelen : alle activiteiten die ertoe strekken personen met elkaar in contact te brengen, of deze contacten mogelijk te maken, en hen daarbij eventueel te begeleiden teneinde huwelijken of partnerrelaties tot stand te brengen of te bevorderen.

– **Aangenomen.**

Artikel 3

§ 1. Het is verboden te bemiddelen zonder erkenning door de Vlaamse Executieve. De erkenning wordt verleend voor vijf jaar en is vernieuwbaar.

§ 2. De erkenning wordt verleend indien wordt voldaan aan de bepalingen van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan.

§ 3. De erkenningsaanvraag geschiedt volgens de modaliteiten die bepaald worden door de Vlaamse Executieve.

§ 4. Het verlenen van medewerking aan bemiddelaars die niet erkend zijn door de Vlaamse Executieve, is verboden.

– **Aangenomen.**

Artikel 4

Om erkenning als bemiddelaar te verkrijgen en te behouden moet de bemiddelaar voldoen aan de volgende voorwaarden :

1. beschikken over of een beroep kunnen doen op voldoende en bevoegd personeel of medewerkers. De Vlaamse Executieve bepaalt de nadere regels en kwalifikaties waaraan dit personeel en de medewerkers moeten beantwoorden ;

2. beschikken over infrastructuur die voldoet aan de door de Vlaamse Executieve bepaalde minimumvoorwaarden ;

3. ten minste de volgende activiteiten uitvoeren :

a) de voorbereidende informatieverstrekking aan de cliënten betreffende de werkwijze, het ledenbestand, de maatregelen ter bescherming van de persoonlijke levenssfeer en desgevallend betreffende de begeleiding van de cliënten, alsmede betreffende de bepalingen van de nationale wetgeving en de uitvoeringsbesluiten ervan ;

b) de dienstverlening die in de overeenkomst met de cliënten werd verleend, daadwerkelijk uitvoeren ;

c) ter beschikking staan van de cliën-

ten teneinde op hun verzoek de dienstverlening te bespreken ;

4. voldoen aan de wettelijke bepalingen betreffende de huwelijksbemiddeling, voor zover die van toepassing zijn op de bemiddelaars ;

5. een recent bewijs van goed zedelijk gedrag voorleggen ;

6. geen beroep uitoefenen of activiteiten organiseren die volgens de bepalingen van de Vlaamse Executieve onverenigbaar zijn met de huwelijks- en relatiebemiddeling ;

7. niet bemiddelen voor personen die illegaal op Belgisch grondgebied verblijven ;

8. zich onderwerpen aan de regels van de Vlaamse Executieve betreffende de samenwerking met bemiddelaars die niet onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap vallen. Samenwerking dient te gebeuren op basis van een schriftelijke overeenkomst die voor advies moet worden voorgelegd aan de in artikel 6 bedoelde commissie van toezicht ;

9. onverminderd de wettelijke bepalingen betreffende de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, het dossier van de cliënt ofwel vernietigen, ofwel aan de cliënt overmaken, ten laatste zes maanden na stopzetting of beëindiging van de overeenkomst ;

10. ten volle zijn medewerking verlenen aan de controle uitgeoefend door de daartoe door de Vlaamse Executieve aangeduide beëdigde ambtenaren van de diensten van de Vlaamse Gemeenschap ;

11. bij de informatie betreffende de cliënten steeds melding maken van hun situatie zoals beschreven in artikel 2, § 2, a).

De Vlaamse Executieve kan deze voorwaarden uitbreiden en nader specificeren.

Op dit artikel zijn er amendementen van de heren Ansoms, Swennen en Valkeniers. Ze luiden als volgt :

Artikel 4

In het eerste lid, punt 8 op de laatste

Voorzitter

regel het woord „toezicht” vervangen door het woord „advies”.

De heer Ansoms heeft het woord.

De heer J. Ansoms : Mijnheer de voorzitter, deze amendementen zijn louter technisch. Op vraag van de Vlaamse regering overigens werd de controlecommissie omgevormd tot een adviesorgaan. In sommige artikelen werd het woord controle of toezicht al vervangen door advies, maar op een drietal plaatsen is dat niet gebeurd, vandaar drie amendementen om deze wijziging aan te brengen.

Bij artikel 5 is er ook nog een technisch amendement. Er werd een 7 punt aan dit artikel toegevoegd, maar dit punt zou na het 6de punt moeten komen te staan, voor de zin “De Vlaamse Executieve kan deze voorwaarden nader specificeren en uitbreiden”. Uiteraard veranderen deze technische aanpassingen niets aan de inhoud van het decreet.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer de voorzitter, als deze amendementen worden goedgekeurd, engageert mijn fractie zich om niet de terugzending naar de commissie te vragen. Wij dringen er evenwel op aan dat er – en dit sluit aan bij het betoog van de heer Coveliers – ook een amendement zou worden aanvaard dat bepaalt dat de gevangenisstraf bij de penaliteit, bij de sancties, wordt weggelaten.

Bij goedkeuring engageren wij ons geen gebruik te maken van ons recht om het voorstel van decreet terug te sturen naar de commissie.

De voorzitter : Mijnheer Denys, ik weet niet hoe de initiatiefnemers zullen reageren op het voorstel van de heer Coveliers. Ik stel alleen vast dat er op dit ogenblik geen amendement is ingediend. Indien er geen amendement is ingediend vooraleer wij aan het betreffende artikel zijn aanbeband, kan het zelfs niet worden besproken.

De heer Ansoms heeft het woord.

De heer J. Ansoms : Mijnheer de voorzitter, in verband met het mogelijke amendement meen ik uit het betoog van de heer Coveliers te kunnen afleiden dat hij zelf voorstelt om de aangelegenheid van de strafmaat in tweede orde en op een rustiger ogenblik te bediscussieren. Dit zou moeten gebeuren voor alle decreten. Wanneer men de strafmaat beperkt tot een geldboete zal het afschrikkingselement van de gevangenisstraf inderdaad vervallen. En wat betekent voor bepaalde bureaus, die per cliënt 80.000 tot 100.000 frank vragen, een boete van 50.000 of 75.000 frank ?

Voor dergelijke bureaus zal de mogelijkheid van een gevangenisstraf wel een afschrikkingseffect hebben. Wij doen er dus beter aan – en ik weet dat ik als niet-jurist niet echt thuis ben in deze materie – om hierover eens rustig met specialisten te discussieren. We moeten het geheel van de decreten en strafmaten onderzoeken en op een evenwichtige manier uitwerken in plaats van nu – tijdens deze plenaire vergadering en naar aanleiding van dit ene decreet – vlug een woord of twee zinnen te veranderen.

De heer R. Landuyt : Mijnheer de voorzitter, mijnheer Ansoms, ik heb het amendement van de heer Coveliers mee ondertekend omdat ik weet dat er op federaal niveau bij geen enkele partij nog discussie bestaat nopens de korte gevangenisstraffen. Zelfs op federaal niveau, en los van alle principes, worden ze om praktische redenen – en zeker wanneer het gaat om een straf van acht dagen – nooit meer uitgevoerd. Zoals het er nu voor staat, zullen ze in de eerste tien jaar nooit worden uitgevoerd. Door vast te houden aan de gevangenisstraf hanteren we dus verkeerde principes.

Ik neem ook akte van het feit dat de VLD geen verzending naar de commissie of een tweede lezing zal vragen.

De voorzitter : De stemmingen over artikel 4 en het amendement op dit artikel worden aangehouden.

Artikel 5

Op voorstel van de in artikel 6 bedoelde commissie van toezicht kan de Vlaamse Executieve aan bemiddelaars een bijzondere erkenning verlenen indien deze

1° werkzaam zijn als vereniging zonder winstoogmerk ;

2° ten minste vijf jaar ononderbroken werkzaam zijn ;

3° in hun raad van beheer ten minste vier vertegenwoordigers hebben, aangewezen door representatieve welzijnsorganisaties of sociaal-culturele organisaties die door de Vlaamse Gemeenschap worden gesubsidieerd ;

4° tijdens de vijf jaren voorafgaand aan de aanvraag voor de bijzondere kwaliteitserkenning nooit veroordeeld zijn door de rechtbank betreffende de bemiddelende activiteiten of voor andere ernstige feiten ;

5° ten volle hun medewerking verlenen aan het onderzoek dat wordt uitgevoerd door de in artikel 6 bedoelde commissie van toezicht ;

6° in het bezit zijn van een erkenning, zoals bepaald in artikel 3 van dit decreet.

De Vlaamse Executieve kan deze voorwaarden nader specificeren en uitbreiden.

De bijzondere erkenning wordt verleend voor drie jaar en kan telkens worden verlengd.

De Vlaamse Executieve bepaalt de regels volgens welke de bemiddelaars de bijzondere erkenning mogen gebruiken.

De Vlaamse Executieve kan, binnen de perken van de daartoe op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap ingeschreven kredieten, een subsidie verlenen aan bemiddelaars met bijzondere erkenning ;

7° bewijs leveren van inhoudelijke samenwerking met hulpverleningsorganisaties die door de Vlaamse Gemeenschap worden erkend.

Op dit artikel zijn er drie amendementen ingediend door dezelfde le-

Voorzitter

den als bij artikel 4. Ze luiden als volgt :

Artikel 5

A. In het eerste lid op de tweede regel het woord „toezicht” vervangen door het woord „advies”.

B. In het eerste lid, 5° op de derde regel het woord „toezicht” vervangen door het woord „advies”.

C. De woorden „7° bewijs leveren van inhoudelijke samenwerking met hulpverleningsorganisaties die door de Vlaamse Gemeenschap worden erkend.” in fine weglaten en invoegen in het eerste lid na 6°.

De stemmingen over artikel 5 en de amendementen op dit artikel worden aangehouden.

Artikel 6

§ 1. Er wordt een commissie van advies opgericht die

- a) de Vlaamse Executieve adviseert betreffende de aanvragen tot erkenning als bemiddelaar, alsmede betreffende de intrekking of schorsing van de erkenning ;
- b) de Vlaamse Executieve voorstelt om bemiddelaars een bijzondere erkenning te verlenen, en om deze bijzondere erkenning in te trekken of te schorsen ;
- c) de klachten van de cliënten onderzoekt en zonodig een bevredigende oplossing voorstelt aan de bemiddelaar en de cliënt ;
- d) al dan niet goedkeuring verleent aan de in artikel 4, punt 8 bedoelde schriftelijke overeenkomsten ;
- e) alle taken uitvoert die de Vlaamse Executieve haar opdraagt betreffende dit decreet.

De Vlaamse Executieve bepaalt de samenstelling en de werkwijze van de commissie.

De commissieleden zijn tot geheim-

houding verplicht van persoonsgegevens, tenzij deze van belang kunnen zijn voor een gerechtelijk onderzoek.

§ 2. De Vlaamse Executieve kan, na advies van de commissie van advies, de erkenning schorsen of intrekken, en op voorstel van dezelfde commissie de bijzondere erkenning schorsen of intrekken indien aan de bepalingen van dit decreet of de uitvoeringsbesluiten ervan niet wordt voldaan.

De Vlaamse Executieve brengt haar voornemen vooraf schriftelijk ter kennis van de betrokken bemiddelaar, die over een termijn van één maand beschikt om zijn verweermiddelen voor te dragen.

De Vlaamse Executieve bepaalt de nadere regels betreffende de informatie aan de cliënten en aan de media, die gelden ingeval van schorsing of intrekking van de erkenning.

Op dit artikel is er een amendement van de heren Ansoms, Swennen en Valkeniers dat luidt als volgt :

Artikel 6

In § 1, littera d op de eerste regel de woorden „al dan niet goedkeuring verleent aan” vervangen door de woorden „advies verleent betreffende de”.

De stemmingen over artikel 6 en het amendement op dit artikel worden aangehouden.

Artikel 7

Gestraft wordt met een gevangenisstraf van acht dagen en met een geldboete van zesentwintig frank tot vijfhonderd frank of met één van deze straffen alleen :

1° hij die bemiddelt zonder in het bezit te zijn van de bij dit decreet vereiste erkenning ;

2° hij die onrechtmatig gebruik maakt van de bijzondere erkenning, zoals bepaald in artikel 5 van dit decreet ;

3° hij die zijn medewerking verleent aan een bemiddelaar die niet in het bezit is van de bij dit decreet vereiste erkenning.

Op dit artikel is zopas een amendement ingediend door de heren Cove-liers en Landuyt dat luidt als volgt :

Artikel 7

Op de eerste regel de woorden „met een gevangenisstraf van acht dagen en” en op de derde regel de woorden „of met één van deze straffen alleen” weglaten.

De stemmingen over artikel 7 en het amendement op dit artikel worden aangehouden.

Artikel 8

Dit decreet treedt in werking op de datum vastgesteld door de Vlaamse Executieve.

Vanaf de inwerkingtreding moeten de bemiddelaars zich onderwerpen aan de bepalingen van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan :

- a) zij moeten binnen drie maanden een erkenningsaanvraag indienen, volgens de regels bepaald door de Vlaamse Executieve ;
- b) rechtsgeldige overeenkomsten die gesloten werden voor de inwerkingtreding van dit decreet blijven geldig en mogen worden uitgevoerd, ook indien geen erkenning wordt aangevraagd. Zij mogen evenwel niet verlengd worden, ook niet stilzwijgend.

- Aangenomen.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

Wij zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het gehele voorstel van decreet houden.

INTERPELLATIES (Regl. art. 78)

Interpellatie van de heer G. Annemans tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid,

Energie en Externe Betrekkingen, over het tussen de busconstructeur Van Hool en de openbare Waalse vervoermaatschappij gerezen geschil

Interpellatie van de heer A. Denys tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe betrekkingen, over het tussen de busconstructeur Van Hool en de Waalse vervoermaatschappij gerezen geschil

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde interpellaties van de heer Annemans tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen en van de heer Denys tot minister-president Van den Brande, over het tussen de busconstructeur Van Hool en de Waalse vervoermaatschappij gerezen geschil.

De heer Annemans heeft het woord.

De heer G. Annemans (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, mijnheer de minister, de uiteenzetting van de zaak kan vrij beknopt zijn.

Klaarblijkelijk heeft de Waalse vervoermaatschappij SRWT Transport en Commun onder druk van Waalse politici voorrang gegeven aan een onduidelijke en tijdelijke samenwerking van voorlopig nog niet ervaren busconstructeurs. Het gaat om een bevoordeling van de eigen en zelfs Franse industriële achterban van Wallonië ten overstaan van Vlaanderen.

Intussen heeft het busconstructiebedrijf Van Hool een procedure voor de Raad van State ingeleid die er reeds toe heeft geleid dat de Raad van State de beslissing om te bestellen bij EMI/Renault voorlopig heeft opgeschort tot 10 november 1993.

De minister kan misschien meedelen wat het juridische karakter van deze schorsing inhoudt en of hij voldoende informatie heeft om te kunnen vaststellen dat SRWT daadwerkelijk

geen verdere stappen heeft ondernomen.

De bestelling, die nagenoeg 2 miljard frank vertegenwoordigt en ruim 200 mensen uit de regio rond Mechelen gedurende 3 jaar werk zou verschaffen, betreft een wezenlijk Vlaams belang. Het zou interessant zijn te weten of ook de minister-president dit belang erkent.

Volgens de offerte zijn de bussen van Van Hool 730.000 frank goedkoper dan de Renault-bussen met het in Wallonië opgeschroefde EMI-plaatje. De bussen zijn ook 37 procent zuiniger inzake brandstofverbruik en Van Hool maakt zich sterk dat de vervoermaatschappij alleen al door het prijsverschil van het energieverbruik over een periode van 15 jaar ongeveer 640 miljoen frank kan besparen.

Ook de Raad van State beschouwt hetgeen Van Hool te bieden heeft minstens prima facie als superieur in de kwaliteit-prijs-verhouding. De Raad van State heeft immers de uitvoering van het Waalse order opgeschort.

De vragen die men zich kan stellen, zijn menigvuldig en hebben ontegensprekelijk te maken met de wederzijdse visie van zowel Wallonië als Vlaanderen op de samenwerking tussen hen beiden. Guy Spitaels heeft na de stemming over de Sint-Michielsakkoorden gemeend zich te moeten richten tot Vlaanderen in termen van verzoening en samenwerking. Als de vos de passie preekt, moet men natuurlijk zeer voorzichtig zijn. Daarom wil ik de minister-president de volgende vragen stellen :

Meent u dat dit order en de uitvoering ervan wel degelijk een test zijn voor de door Guy Spitaels aangekondigde sfeer van ontspanning en samenwerking tussen de regio's in België ?

Zal u het dossier ook als zodanig behandelen wanneer mocht blijken dat ook na 10 november 1993, na een uitspraak van de Raad van State ten gronde, het Frans-Waalse order voorrang zou krijgen ?

De vervoermaatschappij, die zeggend de Renault-bussen van het EMI-label zal geven, is een filiaal van de CM1 en dus van Cockerill-Sambre zodat dit dossier ons onmiddellijk naar de kern brengt van het Waals industrieel-politiek complex.

Het is dus noodzakelijk dat men in Wallonië deze zaak niet dubbelzinnig kan opvatten en dat de minister-president een duidelijke uitspraak doet. Vandaar ook mijn vraag of de minister-president overweegt om initiatieven te nemen – al dan niet via het Overlegcomité – indien de Raad van State zich zou distantieren van een uitspraak pro een bestelling bij Van Hool ?

De zaak is dan immers niet van de baan, wel integendeel. Ze wordt dan volledig naar het politieke domein verschoven en het is goed om weten, zonder dat u zich op dit ogenblik in de plaats van de Raad van State moet stellen, of de Vlaamse regering bereid is deze zaak politiek aan te pakken wanneer bij Van Hool de sociale situatie daardoor in het gedrang zou komen. Het gaat immers om de tewerkstelling van 200 personen gedurende een drietal jaar in de regio Mechelen-Lier.

Waar Wallonië de federale loyaliteit aan koning Boudewijn tot hiertoe altijd in een eenrichtingsverkeer heeft geïnterpreteerd en het begrip solidariteit in het Nederlands geven betekent en het begrip solidarité in het Frans krijgen, en waar dit steeds in België het geval is geweest zonder één wezenlijke uitzondering, is het toch wel noodzakelijk dat langs Vlaamse kant een duidelijke stem weerklinkt.

Bent u bereid de zaak op het Overlegcomité te bespreken wanneer het dossier mocht mislukken voor Van Hool ?

Overweegt u bovendien om mogelijke tegenmaatregelen te bepleiten, meer bepaald met betrekking tot de bestelling in Wallonië vanwege Vlaamse overheidsondernemingen ?

Met andere woorden, welke stokken houdt u achter de deur indien de test-

Annemans

case, zoals u deze zaak hebt genoemd, Vlaanderen in de kou laat ?

Welke zijn overigens tactisch-strategisch de stappen die de Vlaamse regering achter de hand houdt voor het geval er zich, door een communautaire beslissing langs Waalse kant, bij Van Hool een klein sociaal drama zou voordoen ?

Het is de overtuiging van mijn partij dat de verhouding tussen Vlaanderen en Wallonië slechts op een volwassen manier zal uitklaren wanneer beiden een volwaardige lidstaat zijn van de Europese Gemeenschap of ten vroegste wanneer minstens Vlaanderen lidstaat is.

Op dit ogenblik evenwel kunnen wij dit dossier inzake openbaar vervoer en regionaal-economische expansie reeds behandelen op een min of meer onafhankelijke manier. Indien een manifest misbruik mocht blijken van de voor handen zijnde argumenten om een Vlaams order af te wijzen, moet Vlaanderen op een politieke manier reageren.

Als Wallonië wil verhinderen dat het in de toekomst een kolonie van Frankrijk wordt, zal het op een open manier moeten blijven samenwerken met Vlaanderen, en zulks zonder vooroordelen. De keuze is aan Wallonië. (**Applaus bij het VB**)

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, geachte collega's, de beslissing van de Waalse vervoermaatschappij SRWT om een order van 278 bussen toe te kennen op basis van politieke en protectionistische gronden, heeft me niet verrast. Niet verrast omdat ik nooit heb geloofd in de federale loyaliteit waarop de Sint-Michielsmeerderheid zich baseerde om haar gelijknamig akkoord in het parlement te verdedigen. Niet verrast ook omdat de kwalijke praktijken van het vermengen van overheidsopdrachten met economische compensaties een kwalijk Belgisch gebruik is dat na de gewestvorming nu een ex-

treme geregionaliseerde vorm aanneemt.

Mijnheer de voorzitter, dit betoog heeft niet de bedoeling om hier openlijk de belangen te verdedigen van een welbepaald busbedrijf in Vlaanderen, hoe achtenswaardig en hoe belangrijk de economische en sociale rol van dit bedrijf ook moge zijn.

Ik onderzoek reeds al te lang de markt van de overheidsopdrachten om nu plots te zeggen : dit bedrijf speelt correct en een ander bedrijf speelt niet correct. Mijn ervaring leert mij dat ieder bedrijf dat op de markten van de overheidsopdrachten thuis is, alle pragmatische middelen aanwendt om binnen het kader waarin een overheid haar opdrachten uitdeelt, het laken naar zich toe te halen.

Ik wil vooral een halt toeroepen aan de nieuwe vormen van protectionistische misbruiken bij overheidsopdrachten. Het busdossier is de druppel die de emmer doet overlopen. De klacht van het bedrijf heeft dat voordeel dat in volle openheid de vinger op de wonde wordt gelegd, op een rotte plek die zo vlug mogelijk moet worden weggesneden. Politiek en economisch protectionisme vormen een kanker waarbij iedere vorm van onverschilligheid naar medeplichtigheid ruikt. De VLD klaagt deze praktijken scherp aan, zowel als ze gebeuren op het federale niveau, in Vlaanderen, maar uiteraard ook in het Waalse Gewest.

Op het federale niveau en in Vlaanderen kunnen we dit rechtstreeks doen via onze parlementaire controle. Wij kunnen als parlementsleden echter zelf niets doen aan de misbruiken in het Waalse Gewest.

Daarvoor hebben wij de Vlaamse regering nodig. Zij moet via het Overlegcomité of tijdens cruciale politieke dialogen met het federale niveau en de gewesten de nodige waarborgen afdwingen. Daar ga ik later nog dieper op in.

Eerst wil ik het even hebben over de misbruiken op federaal niveau, op het niveau van het Vlaamse en uiter-

aard ook het Waalse Gewest. Onze fractie stelde in verband daarmee vorig jaar al een uitgebreid rapport op waaruit blijkt hoe de overheidsopdrachten worden misbruikt.

Op federaal niveau was het toch wel vreemd dat bij de Regie der Gebouwen het pakket openbare opdrachten plots drastisch verminderde op het ogenblik dat een CVP-collega, de heer Jos Dupré, het departement Openbare Werken onder zijn hoede kreeg. Bovendien werd toen ook massaal overgeschakeld op de procedure van beperkte offerte-aanvraag. De cijfers liegen er overigens niet om : in 1989 was er een globaal pakket van opdrachten ten belope van 6 miljard frank, waarvan meer dan 90 percent openbare aanbestedingen waren. In 1990 steeg dit pakket van 6 naar 9 miljard frank, terwijl het aantal openbare aanbestedingen nog slechts 80 percent bedroeg. Het aandeel dat de besloten procedure van beperkte aanbestedingen innam en waarmee misbruiken vrij spel kregen, steeg maar liefst van 10 naar 20 percent. Dit was het gevolg van een zeker protectionisme.

Het Vlaamse Gewest gaat evenwel niet vrijuit. De hele waterzuiveringsmarkt en het gros van de milieumarkt worden door monopolievorming en structuren in de grijze zone onttrokken aan zowel de vrije concurrentie als aan de parlementaire controle. Wij hebben ons al eerder in de Vlaamse Raad tegen dit soort praktijken verzet : denk bijvoorbeeld aan de klacht tegen Aquafin.

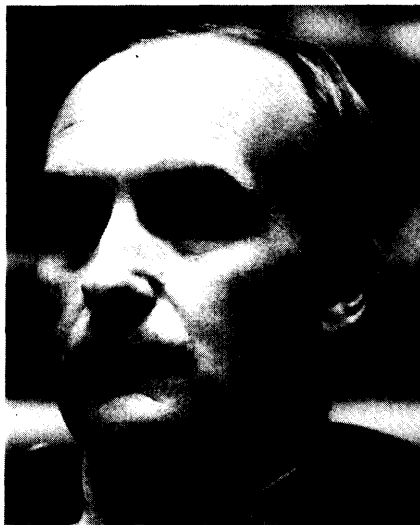
Het Waalse Gewest is evenwel de kampioen van het protectionisme. Vooral sinds de overheveling van de bevoegdheid inzake Openbare Werken wordt de toestand almaar slechter. Minister Baudson speelt hierin de hoofdrol. In 1990 spoorde hij via een omzendbrief zijn administratie aan van de openbare aanbestedingen af te zien en over te stappen op de techniek van beperkte en besloten offertes. Uit publikaties in de Bouwkroniek blijkt dat zijn omzendbrief gretig wordt toegepast. De openbare werken die er in worden gepubliceerd, bestaan voor 65 percent uit Vlaamse, voor 20 percent uit

Denys

Brabantse en slechts voor 15 percent uit Waalse dossiers. De Waalse dossiers omtrent overheidsopdrachten in de bouwsector worden dus niet bekendgemaakt en zodoende in besloten kring afgehandeld.

De grote slachtoffers zijn hier natuurlijk de Vlaamse aannemers. Onderzoek wees uit dat 20 percent van de openbare aanbestedingen in Wallonië aan Vlaamse ondernemingen wordt toegewezen, terwijl in Vlaanderen de Waalse ondernemingen slechts 5 percent kunnen binnenhalen. Vlaanderen is in die sector dus veel competitiever en heeft er dan ook alle baat bij dat overheidsopdrachten via het openlijke en eerlijke principe van de vrije markt worden behandeld.

Sinds 1989 vertoont het Waalse protectionisme een almaar stijgende tendens. Met het dossier inzake de 278 bussen heeft dit voor ons een grens bereikt. Onze stelling met betrekking tot het Sint-Michielsakkoord lijkt nu bewezen : de Fransta-

VLD-fractievoorzitter André Denys interpelleerde tesamen met VB-Raadslid G. Annemans minister-president Luc Van den Brande (CVP) over het tussen de busconstructeur Van Hool en de Waalse vervoermaatschappij gerezen geschil

ligen interpreteren federale loyaliteit alleen als solidariteit inzake de sociale zekerheid, met eenzijdige transfers van noord naar zuid. Daarnaast denken zij hun eigen economie op een ergerlijke protectionistische wijze te kunnen bevoordelen ten koste van onze Vlaamse bedrijven. De maat is vol. De Vlaamse regering en de Vlaamse Raad moeten nú optreden.

Mijnheer de minister-president, wij steunen uw initiatief om de gewesten bij het sociaal pact te betrekken. Tijdens de gesprekken die u daarover zult voeren, mag ook dit dossier inzake het Waalse protectionisme niet onbesproken blijven : de Vlaamse tewerkstelling ondervindt hierdoor immers grote nadelen. Het gaat dus niet alleen over het dossier met betrekking tot de bussen. Dat zou al té doorzichtig zijn : de minister-president die even in de bres springt voor een bedrijf uit zijn eigen kiesarrondissement. Het probleem dat dit Waalse protectionisme stelt, moet grondig worden aangepakt. **(Onderbreking door de heer G. Annemans)**

Iets dergelijks eist een algemene aanpak, want het probleem van het Waalse protectionisme manifesteert zich op een veel ruimer vlak. De tewerkstelling in Vlaanderen staat op het spel.

De heer G. Annemans : Bedoelt u dat de minister-president voor dit bedrijf niet in de bres mag springen ?

De heer A. Denys : Neen, dat zeg ik niet, maar het moet op een globale manier gebeuren. Daarom wil ik aan de minister-president vier punten voorleggen die wij belangrijk achten.

Als Vlaams Gewest moeten wij eerst en vooral aantonen dat wij het spel volgens de regels spelen en zodoende paal en perk stellen aan monopolieconstructies zoals Aquafin.

Bovendien moeten wij erop aandringen dat de EG-richtlijn die sectoren als waterverdeling, energie, transport en telecommunicatie vrij laat, ook in intern Belgisch recht wordt omgezet.

Ten derde, moet het koninklijk besluit van 15 april 1977, dat het NIS verplicht het cijfermateriaal inzake

aanneming van werken, leveringen en diensten te publiceren, ook effectief worden toegepast. Dit gebeurt momenteel niet, terwijl het toch de enige vorm van controle vormt op de al dan niet correcte behandeling door gemeenschappen en gewesten.

Ten slotte zou u er tijdens de gesprekken met betrekking tot het sociaal pact moeten op aandringen dat het Waalse Gewest een omzendbrief aan zijn eigen administratie richt, waarin als richtlijn wordt gestipuleerd dat overheidsopdrachten zoveel mogelijk via de objectieve procedure van openbare aanbesteding moeten gebeuren.

Wij kunnen op twee verschillende manieren reageren op het agressieve Waalse protectionisme. Wij kunnen zelf protectionistischer tewerk gaan en dus besloten in plaats van openbare procedures instellen en subjectieve in plaats van objectieve maatstaven hanteren. De VLD weigert hieraan mee te werken. Op die manier komen we in een vicieuze cirkel terecht waarin favoritisme en politisering hoogtij vieren en er steeds minder sprake kan zijn van een vrije markt en objectiviteit. De cijfers inzake openbare aanbestedingen tonen aan dat Vlaamse ondernemingen niets van dergelijke openlijke procedures te vrezen hebben. Vandaar ook dat wij slechts één mogelijkheid hebben : zelf correct handelen en dit ook afdwingen aan Franstalige zijde naar aanleiding van het sociaal pact. Van een goedkeuring ervan kan immers geen sprake zijn als dit dossier niet eerst werd besproken en een oplossing krijgt. Daarom zal de VLD een met redenen omklede motie indienen waarbij wij de vier eerder genoemde punten naar voren schuiven om ze alsnog voor te leggen naar aanleiding van de besprekingen inzake het sociaal pact.

De voorzitter : De heer Olaerts heeft het woord.

De heer H. Olaerts (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, de Waalse busmaatschappij SRWT besliste 278 autobussen te bestellen bij een wazig Waals consortium dat niet correct

Olaerts

noch tijdig die bestelling kan uitvoeren. In vergelijking met het Waalse EMI-Renault, kostte een bus bij een Vlaamse busfabrikant bovendien zowat 10 procent minder en lag het benzineverbruik zelfs meer dan 35 procent lager. Het betekent overigens ook broodroof, want gespreid over drie jaar zouden ongeveer 204 arbeidsplaatsen wegvallen.

Mijnheer de minister-president, u noemde het een testcase voor de zogenaamde solidariteit tussen het Vlaamse en het Waalse Gewest. Wat komt daar in feite van terecht? De wet op de Europese aanbestedingen stelde de nationale markten nog niet echt open voor de exportgerichte constructeurs. De federalisering in België verkleinde ze zelfs nog; op dit punt blijven nog heel wat vragen onbeantwoord. Hoe staat de Vlaamse regering tegenover een dergelijke aantasting van het concurrentievermogen? Bent u van plan dit aan het Overlegcomité voor te leggen? Welke mogelijkheden zal het sociaal pact bieden en welke stappen wil de Vlaamse regering in dat verband ondernemen? Wat gebeurt er inzake de al dan niet openbare aanbestedingen?

Wij worden hier ook nog maar eens geconfronteerd met de zwakke Vlaamse verankering in het licht van een niet-aflatende Franse druk. Onze bedrijven vertrekken of vallen in Franse handen. Daarom ook hebben wij altijd gepleit voor een intensere Vlaamse verankering en is er volgens ons binnen de Vlaamse economie voor de GIMV, al dan niet gedeeltelijk geprivatiseerd, nog een belangrijke opdracht weggelegd. Bij dit dossier steekt de gedachte van de fameuze Belgische wafelijzerpolitiek weer de kop op. Om het even symbolisch te stellen: Eens de wafels gebakken, moesten de Waalse gaten nog met slagroom worden gevuld. Daarbij komt nog dat de Walen, buiten Brussel, nog steeds amper 29 procent betalen aan personenbelasting, terwijl de Vlamingen zowat 55 procent moeten afstaan.

Ondanks het Sint-Michielsakkoord

en de overlegcomités, ondanks de talrijke overeenkomsten, het handjesdrukken en andere poespas, blijft het Waalse liedje bestaan en worden er steeds meer catastrofes aan toegevoegd.

De voorzitter: Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande (op de tribune): Mijnheer de voorzitter, toen ik vernam dat de NV Van Hool bij de Raad van State de vernietiging vroeg van een beslissing van de raad van bestuur van de Waalse Maatschappij voor Openbaar Vervoer aangaande de toewijzing van een buscontract, heb ik onmiddellijk verklaard dat de wettelijke bepalingen correct en strikt moesten worden toegepast. Dit geldt trouwens voor alle opdracht van de openbare besturen.

Voor elke gunning door een openbaar bestuur moet de wet van 1976 onverkort worden toegepast. Dit geldt ook voor de opdrachten van steden en gemeenten en van alle andere openbare besturen of instellingen.

Federale loyaliteit is dus zeker niet het enige gezonde principe dat aan mijn houding met betrekking tot dit dossier ten grondslag ligt. Zoals u weet, heeft de Raad van State deze kwestieuze bestuurshandeling in kortgeding bevroren. Een uitspraak ten gronde is in het vooruitzicht gesteld tijdens de eerste helft van de maand november.

Rekening houdend met de procedure voor de Raad van State meen ik dat het niet nuttig is om dit dossier aan het Overlegcomité voor te leggen. Bovendien gaat het nog niet om een open belangenconflict.

Het Overlegcomité is het gremium waarin de federale regering en de andere deelstaten zijn vertegenwoordigd, de federale regering is in dit dossier niet betrokken. Ik meen dan ook dat een contact met collega Spitaels de juiste politieke reactie is.

Ik kan de Vlaamse Raad overigens meedelen dat er terzake reeds contacten zijn geweest. Op het ogenblik

moet ik vanzelfsprekend de procedure respecteren. Zonder mij te mengen in het concrete dossier, wens ik in Wallonië toch duidelijk te maken dat wij aan dit dossier bijzonder veel belang hechten.

Vervolgens kom ik tot de vraag met betrekking tot mogelijke tegenmaatregelen. Wellicht kent collega Annemans de theorie van het Pareto optimum. Deze theorie uit de welvaarts-economie toont aan dat een toewijzing van overheidsbestellingen tegen hogere prijzen dan marktprijzen of schaduwrijzen, maar ook iedere restorisiemaatregel, tot een globaal welvaartsverlies leidt. Met andere woorden, de door u voorgestelde remedie is erger dan de kwaal.

De houding van het Waalse Gewest met betrekking tot dit dossier bewijst dat Wallonië nog steeds voordeel meent te halen uit een protectionistisch beleid. Op dit punt ben ik het eens met de heer Denys. Met het oog op de cijfers is deze houding op het eerste gezicht wel te begrijpen, zij is echter onaanvaardbaar aangezien zij in strijd is met de Belgische en de Europese regelgeving.

Vlaanderen heeft met zijn open economie geen boodschap aan een dergelijke achterhaalde protectionistische houding.

In tegenstelling tot wat op verschillende domeinen in de Waalse besluitvorming gebeurt, willen wij onverkort aansluiting zoeken met de meest performante Europese economieën binnen de eengemaakte Europese markt, dit evenwel mits naleving van de wettelijke bepalingen.

Mijnheer de voorzitter, de beslissing van de SRWT inzake de bussen en de toon van de Franstalige pers en de socialistische vakbond doen mij huiveren. Op een dergelijke basis kan geen volwassen relatie tussen Vlaanderen en Wallonië worden opgebouwd. De samenwerking die ik binnen de nieuwe verhoudingen van het federale België absoluut nastreef, kan niet platonisch zijn en mag niet alleen blijken tijdens vergaderingen of contacten. Het geloof zonder de werken is ook hier dood.

Van den Brande

Zonder dat ik mij wil of kan mengen in de rechtsgang in deze aangelegenheid, wil ik aan onze zuidelijke landgenoten duidelijk maken dat de wettelijke bepalingen in een normale geest van federale loyauteit, gezamenlijk, iedere entiteit voor zich, op alle niveaus niet protectionistisch en correct moeten worden toegepast. Wanneer hiermee in het zuiden van het land geen rekening wordt gehouden, zou een ernstige vertrouwensbreuk tot stand kunnen komen.

Deze gezamenlijke opdracht, de uiteindelijke besluitvorming met betrekking tot dit dossier, zal een onderdeel vormen van de voorzetting van de politieke contacten tussen Vlaanderen en Wallonië.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer de voorzitter, ik ben het eens met de minister-president wanneer hij zegt dat het Overlegcomité in deze omstandigheden niet moet worden geraadpleegd. Dat hebben wij ook niet gevraagd.

Wij mogen ons niet beperken tot één dossier. Het systeem van het toewijzen van de overheidsopdrachten in Wallonië moet in zijn globaliteit worden aangepakt. Een vrijblijvende verklaring in de Vlaamse Raad is onvoldoende. Het ogenblik van de betrokkenheid van de gewesten bij het sociaal pact is een belangrijk politiek

moment waarop dergelijke overeenkomsten van Wallonië kunnen worden afgedwongen.

Het is evenmin voldoende te stellen dat men binnen de wettelijkheid moet blijven, aangezien dit meestal het geval is. Deze wettelijkheid moet trouwens niet alleen door ons worden gecontroleerd.

Vaak probeert men de geest van de wet te omzeilen door drastisch over te schakelen naar de procedure van de beperkte en de besloten aanbestedingen. Dit politieke dossier moet worden besproken naar aanleiding van het sociaal pact, in de hoop dat de gewesten hierbij worden betrokken.

De voorzitter : De heer Annemans heeft het woord.

De heer G. Annemans : Mijnheer de voorzitter, wij willen niet zo ver van de kern van dit dossier afwijken als de heer Denys dit doet.

In afwachting van een uitspraak van de Raad van State nemen wij genoegen met het antwoord van de minister-president.

De heer Van Nieuwenhuysen en ikzelf zullen de motie die wij hebben voorbereid vandaag niet indienen.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer de voorzitter, aangezien wij wensen dat

de vier opgesomde punten unaniem door de Vlaamse Raad zouden worden gesteund, zullen wij een met redenen omklede motie indienen.

Met redenen omklede motie

De voorzitter : Door de heer Denys werd tot besluit van deze interpellaties een met redenen omklede motie ingediend. Ze zal worden gedrukt en rondgedeeld.

De Raad zal zich daarover tijdens een volgende plenaire vergadering moeten uitspreken.

Het incident is gesloten.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden van deze voormiddag.

Wij komen om 14 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

De vergadering is gesloten.

– **De vergadering wordt gesloten om 12.09 uur.**
